

SKO. 4161.6.24

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu w składzie orzekającym:

Kamil Walczak - przewodniczący składu

Agnieszka Sagan-Sobczak - członek składu

Marcin Wieczorek - członek składu

po rozpatrzeniu w dniu 26 lipca 2024 r. odwołania „EKO-REGION” Sp. z o.o. w Bełchatowie od decyzji Burmistrza Pajęczna z dnia 29 lutego 2024 r., znak: NK.6220.2.2020.2021.2022.2023, odmawiającej ustalenia, na wniosek z dnia 1 czerwca 2020 r., złożony przez „EKO-REGION” Sp. z o.o. w Bełchatowie w dniu 5 czerwca 2020 r., środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą „Zwiększenie pojemności składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Dylowie A gm. Pajęczno (kwatery II), poprzez zmianę układu wjazdu technologicznego oraz poprzez podwyższenie rzędnych składowiska na podkwaterach IIa i II b, które to przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na działkach o nr ew.: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25 obręb Dylów A na terenie Zakładu Odpadów w Dylowie A gm. Pajęczno, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 80, art. 82 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 1112)

uchyła zaskarżoną decyzję w całości i określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia:

I. Zakres i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie polega na zwiększeniu pojemności podkwatery IIa i IIb kwatery nr II składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Dylowie „A” gm. Pajęczno, poprzez:

- zmianę maksymalnych dopuszczalnych rzędnych składowania na podkwaterach IIa i IIb z obecnych 231,00 m n.p.m. do 236,00 m n.p.m.,
- utworzenie dodatkowej pojemności składowania odpadów na podkwaterach IIa i IIb, poprzez rezygnację z wykonania pierwotnie zaprojektowanego wjazdu (pomiędzy podkwaterą wschodnią, zachodnią i nadkładem na tych podkwaterach, a podkwaterą IIa) oraz placu manewrowego.

Dodatkowo planuje się wykonanie dodatkowych dwóch piezometrów.

II. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia:

- 1) W ramach przedsięwzięcia nie wykonywać prac budowlanych.
- 2) Po realizacji planowanego przedsięwzięcia odpady na podkwaterach IIa i IIb składować do maksymalnej rzędnej 236 m n.p.m.; składować te same rodzaje odpadów i w tej samej ilości jak w stanie obecnym, zgodnie z posiadanymi decyzjami administracyjnymi.
- 3) W wyniku realizacji przedsięwzięcia, nie może zwiększyć się łączna powierzchnia kwatery II, w tym podkwater IIa i IIb.
- 4) Realizacja przedsięwzięcia nie może ingerować w skarpy istniejących kwater/podkwater, tj. we wschodnią skarpe podkwatery wschodniej i zachodniej oraz wykonaną na jej wierzcholinie nadbudowę, w południowo-wschodni narożnik kwatery nr I (zamkniętej i zrehabilitowanej), a także w zachodnią skarpe podkwatery IIa.
- 5) Przedsięwzięcie zrealizować bez ingerencji w istniejący system дренаżu kwatery nr II oraz dotychczasowy sposób zagospodarowania wód odciekowych, poprzez wykorzystanie istniejącego systemu дренаżu, działającego w obrębie podkwatery IIa i IIb oraz nadbudowy wykonanej na wierzcholinie podkwatery wschodniej i zachodniej.
- 6) Po realizacji przedsięwzięcia odcieki z kwatery II, odprowadzać tak jak obecnie (do szczelnego zbiornika ścieków nieoczyszczonych, następnie do trzech szczelnych zbiorników wypełnionych złożem hydrobotanicznym celem ich oczyszczenia, a następnie do zbiornika ścieków oczyszczonych, opróżnianego tarem asenizacyjnym, wywożącym ścieki do oczyszczalni ścieków), zgodnie z posiadanymi decyzjami administracyjnymi w tym zakresie.
- 7) Przedsięwzięcie zrealizować bez ingerencji w istniejące rowy opaskowe składowiska odpadów.
- 8) Nadmierne wody opadowe i roztopowe z nowych skarp zewnętrznych podkwatery IIa i IIb, które zostaną utworzone po podwyższeniu rzędnych, odprowadzać tak jak obecnie do istniejących rowów opaskowych. Wody opadowe i roztopowe pochodzące z odwodnienia odprowadzać poprzez rowy ziemne do ziemi na podstawie i zgodnie z warunkami ustalonymi w pozwoleniu wodnoprawnym.
- 9) Planowaną drogę wjazdową na kwaterę II, wykonać bez ingerencji w istniejącą infrastrukturę zamkniętej kwatery nr I.
- 10) Technologia składowania odpadów po realizacji przedsięwzięcia nie może ulegać zmianie, w stosunku do stanu obecnego, określonego w posiadanych decyzjach administracyjnych.
- 11) Odpady przeznaczone do odzysku na składowisku (w ramach eksploatacji kwatery nr II) po realizacji przedsięwzięcia, wykorzystywać w ilościach nie większych, niż zostało to określone w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym.
- 12) Celem minimalizacji oddziaływania odorowego, nie magazynować odpadów o kodach: 02 03 80, 02 07 80, 19 08 05 przewidzianych do odzysku na składowisku w ramach jego prawidłowej eksploatacji - na bieżąco poddawać je procesom przetwarzania na składowisku.
- 13) Celem zachowania stabilności kwatery nr II w wyniku realizacji przedsięwzięcia, należy zapewnić: nachylenia skarp nie większe od 1:2, półkę technologiczną (statecznościową) o szerokości minimum 4,0 m w obrębie dodatkowej pojemności składowania na podkwaterach IIa i IIb na rzędnej 231 m n.p.m., spadki podłużne wjazdów i dróg

technologicznych mniejsze niż 10%, spadki wierzchowiny nie mniejsze niż 1%, wykonywanie bieżącej okrywy biologicznej z obsiewem roślinnością szybko ukorzeniającą się w celu dodatkowego umocnienia skarp, stałą kontrolę stateczności zboczy, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, a także właściwe zagęszczenie odpadów.

14) Do odgazowania dodatkowej pojemności podkwater IIa i IIb, wykorzystywać istniejącą instalację do odprowadzania gazu składowiskowego.

15) Po realizacji przedsięwzięcia prowadzić systematyczne podnoszenie istniejących studni odgazowujących na podkwaterach IIa i IIb, a także przewodów gazowych, służących do odprowadzania gazu składowiskowego z podkwater IIa i IIb.

16) Stosować sprawne maszyny i pojazdy, spełniające obowiązujące normy i wymagania; dbać o właściwy stan techniczny urządzeń, zwłaszcza tych stanowiących istotne źródła hałasu na terenie zakładu.

17) Maszyny i urządzenia stanowiące źródła hałasu o wysokim poziomie mocy akustycznej, stosować tylko w porze dziennej.

18) Prace eksploatacyjne na składowisku prowadzić tylko w porze dnia.

19) Proces składowania odpadów prowadzić bez zużycia wody.

20) Obszar pomiędzy skarpią wschodnią podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z nadbudową na podkwatrze wschodniej i zachodniej a podkwaterą IIa objąć istniejącym uszczelnieniem składowiska, spełniającym wymogi rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz.U. z 2013 r., poz. 523).

21) Odprowadzanie ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego odprowadzać do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innego podmiotu na podstawie i zgodnie z warunkami ustalonymi w pozwoleniu wodnoprawnym.

22) Wyposażyć zakład w sorbenty właściwe w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji realizacyjnej, o której mowa w art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

1) Przeprojektować wjazd na kwaterę II, z uwzględnieniem braku ingerencji w istniejącą infrastrukturę zamkniętej kwatery I.

2) Zaprojektować dodatkową pojemność składowania podkwater IIa i IIb, poprzez podwyższenie maksymalnej rzędnej składowania na podkwaterach IIa i IIb, z uwzględnieniem docelowych parametrów, takich jak:

- maksymalna rzędna składowania dodatkowej pojemności składowania podkwater IIa i IIb (rozumiana jako maksymalna rzędna końcowej warstwy izolacyjnej odpadów, jaka wykonana być musi na ostatniej warstwie składowanych odpadów, przed formowaniem warstw rekultywacyjnych) - 236 m n.p.m.,

- maksymalna pojemność podkwatery II i IIb z uwzględnieniem projektowanej dodatkowej pojemności składowania - 274 270 m³ (411 405 Mg),
- maksymalna łączna pojemność kwatery II po realizacji przedsięwzięcia - 524 155 m³ (703 290 Mg).

3) Zaprojektować dwa dodatkowe hydrogeologiczne otwory obserwacyjne:

- piezometr obserwacyjny o głębokości ok. 25-30,0 m, usytuowany na napływie wód w rejon składowiska odpadów (w północno-wschodniej części terenu Zakładu),
- piezometr obserwacyjny o głębokości ok. 25-30,0 m, usytuowany na odpływie wód z rejonu podkwatery IIa i IIb (w południowo-środkowej części składowiska, przy granicy południowej).

IV. Stanowisko w przedmiocie potrzeby przeprowadzania przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko oraz oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę:

1. Nie jest wymagana ocena oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę.
2. Nie jest wymagane przeprowadzenie postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 5 czerwca 2020 r. „EKO-REGION” Sp. z o.o. w Bełchatowie wystąpiła do Burmistrza Pajęczna z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Zwiększenie pojemności składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Dylowie A gm. Pajęczno (kwatery II), poprzez zmianę układu wjazdu technologicznego oraz poprzez podwyższenie rzędnych składowiska na podkwaterach IIa i II b, które to przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na działkach o nr ewid.: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25 obręb Dylów A na terenie Zakładu Odpadów w Dylowie A gm. Pajęczno.

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2022 r., znak: NK.6220.2.36.2020, Burmistrz Pajęczna odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia powołując się na sprzeciw społeczeństwa oraz fakt, że przedsięwzięcie spowoduje większe niż dotychczas oddziaływanie. Powyższe rozstrzygnięcie decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu z dnia 13 czerwca 2022 r., znak: SKO.4161.11.22, zostało uchylone w całości, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z uwagi na uchybienia proceduralne (organ uzasadnił odmowę wydania decyzji wyłącznie sprzeciwem społeczeństwa). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi postanowieniami z dnia 23 września 2023 r., sygn. akt: II SA/Łd 595/22, II SA/Łd 596/22 i II SA/Łd 597/22, odrzucił sprzeciwy wniesione od decyzji organu odwoławczego.

Po przeprowadzeniu ponownego postępowania Burmistrz Pajęczna decyzją 29 lutego 2024 r., znak: NK.6220.2.2020.2021.2022.2023, ponownie odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przez Spółkę przedsięwzięcia wska-

zując konsekwentnie na sprzeciw społeczny i nową okoliczność, tj. brak zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Od ww. decyzji „EKO-REGION” Sp. z o.o. w Bełchatowie wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu zarzucając naruszenie:

1. art. 7 k.p.a. - poprzez niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego związanego z ustaleniem lokalizacji przedsięwzięcia na tle ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego uznania niezgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami tego planu oraz do odmowy wydania decyzji;
2. art. 8 § 1 k.p.a. - poprzez brak zachowania bezstronności i równego traktowania;
3. art. 8, art. 11 oraz art. 107 § 3 k.p.a. poprzez nienależyte i niewyczerpujące uzasadnienie okolicznościach faktycznych decydujących o odmowie wydania decyzji (z uzasadnienia zawartego w decyzji nie wynika wprost z jakich dokładnie przyczyn nastąpiłoby przekroczenie określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego unormowań i z jakich przyczyn podkwatery IIa i IIb, w obrębie których przewidziano podwyższenie rzędnych składowania, nie mogą przyjąć takiej samej rzędnej składowania (takich samych parametrów technicznych) jak kwatery II; uzasadnienie decyzji w zakresie wyjaśnienia przyczyn odmowy jest bardzo lakoniczne i hasłowe, a tym samym nie zawiera żadnych konkretów (nie wykazuje faktów) oraz podstawy prawnej popierającej zasadność przyjętego przez organ wydający decyzję stanowiska; odbiorca decyzji przy tak skonstruowanym uzasadnieniu, bez wglądu w zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i ich wnikliwego przeanalizowania, nie jest w stanie zrozumieć istoty przesłanek odmowy);
4. art. 77 § 1 k.p.a. - poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego w kwestii lokalizacji przedsięwzięcia na tle ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych wniosków i stało się przyczyną odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
5. art. 80 k.p.a. - poprzez brak udowodnienia okoliczności stanowiących przyczynę odmowy wydania decyzji; decyzja nie zawiera rzetelnego uzasadnienia i nie wyjaśnienia na czym dokładnie polega niezgodność - brak jest poparcia stosownymi przepisami;
6. art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko - poprzez jego błędne zastosowanie, gdyż lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W uzasadnieniu odwołania Spółka rozwinęła postawione zarzuty argumentując w szczególności, że:

1. Mimo uzyskania wszystkich ustawowo wymaganych uzgodnień i opinii, Burmistrz Pajęczna decyzją z dnia 26 kwietnia 2022 r., znak: NK.6220.2.36.2020 r. odmówił po raz pierwszy określenia środowiskowych uwarunkowań dla rozpatrywanego przedsięwzięcia jako przyczynę odmowy wydania wskazując protesty lokalnej społeczności. Wówczas w uzasadnieniu wydanej decyzji Burmistrz Pajęczna wskazał, że według do-

konanej oceny organu, planowane przedsięwzięcie nie stoi w sprzeczności z zapisami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla miejsca planowanej realizacji przedsięwzięcia. Uchylając ww. decyzję w całości i przekazując sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji Kolegium przyznało Spółce rację, iż sprzeciw lokalnej społeczności nie stanowi normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Pismem z dnia 24 kwietnia 2023 r., znak: NK.6220.2.2020, Spółka została wezwana do złożenia dodatkowych wyjaśnień i uzupełnienia raportu w związku z wejściem w życie nowego Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętego rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. opublikowanego w Dz.U. z 2023 r., poz. 335. Spółka dokonała uzupełnienia raportu przy piśmie z dnia 5 czerwca 2023 r., L.dz. 969/2023, które to uzupełnienie zostało przekazane do wszystkich organów biorących udział w procedurze uzgadniania i opiniowania realizacji przedsięwzięcia celem uzyskania stanowisk tych organów w przedmiocie wydanych wcześniej, w toczącym się postępowaniu, uzgodnień i opinii. Wszystkie organy współdziałające podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, i stwierdziły, że uzupełnienie raportu nie wpływa na zmianę wydanych wcześniej przez nich warunków, uzgodnień i opinii.

3. Decyzja odmowna z dnia 29 lutego 2024 r. wpłynęła do Spółki w formie elektronicznej - za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej ePUAP w tej samej dacie. Od powyższej decyzji Spółka wniosła odwołanie (z dnia 12 marca 2024 r. (data wpływu do UM Pajęczno: 13.03.2024 r.). Tymczasem w dniu 4 marca 2024 r. do Spółki wpłynęła po raz drugi decyzja z dnia 29 lutego 2024 r., dotycząca wniosku Spółki z dnia 1 czerwca 2020 r. Tym razem została ona dostarczona w wersji papierowej, co w świetle orzecznictwa sądowego jest nieprawidłowe skoro dokonano doręczenia elektronicznego. Zgodnie z treścią art. 39 k.p.a. w pierwszej kolejności następuje doręczenie pisma na adres do doręczeń elektronicznych. W sytuacji braku możliwości doręczenia w sposób, o którym mowa wyżej, organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem w sposób tradycyjny to jest przy wykorzystaniu operatora pocztowego. W konsekwencji powtórne doręczenie Spółce przedmiotowej decyzji, w wersji papierowej, w dniu 4 marca 2024 r. nie może wywoływać jakichkolwiek skutków prawnych, które wiążą się z doręczeniem decyzji.

4. W przypadku uznania, że pomimo wskazanego uchybienia, przedmiotowe doręczenie wywołuje skutki prawne jakie są związane ze skutecznym doręczeniem decyzji administracyjnej, należy przyjąć, że z treści obowiązujących przepisów, tj. art. 80 ust. 1 ustawy ocenowej, wynika, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Pomimo tego przepisy określają również sytuacje, w których organ właściwy do wyda-

nia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ może odmówić wydania decyzji w ściśle określonych przypadkach, enumeratywnie wskazanych w ww. ustawie tj. w:

- gdy stwierdzona została niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2), lub
- gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, lub że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, lub że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych (art. 81).

Z przeprowadzonej w toku postępowania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie wynika:

- brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę,
- aby przedsięwzięcie mogło znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000,
- aby przedsięwzięcie wpływało negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Tym samym organ nie miał przesłanek i możliwości prawnych do odmowy decyzji w oparciu o art. 81. Jak pokazało uzasadnienie decyzji SKO z dnia 13 czerwca 2022 r., znak: SKO.4161.11.22 również protesty okolicznych mieszkańców, nie mogą i obecnie nie stanowią już podstawy do odmowy decyzji. Wobec czego ostatnia z możliwości odmówienia wydania decyzji wiązała się z potrzebą stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

5. Nie zgadza się ze skarżoną decyzją i uznaniem jako podstawy do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań niezgodności planowanego zakresu przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Uważa ją za całkowicie błędną i pozbawioną jakichkolwiek podstaw prawnych. Lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami obowiązującego dla tego terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a tym samym nie zachodzą przesłanki do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy ocenowej. W konsekwencji skarżona decyzja narusza art. 7, 8 § 1, 11, 77 § 1, 80 oraz 107 § 3 k.p.a., jak również art. 80 ust. 2 ustawy ocenowej.

6. W pierwszej z decyzji w sprawie odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań Burmistrz Pajęczna stwierdził zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Od dnia wydania pierwszej decyzji odmownej do dnia wydania drugiej decyzji odmownej, Spółka nie dokonywała żadnych zmian w lokalizacji i zakresie przedsięwzięcia, jak również zmianom nie uległ sam MPZP obowiązujący dla terenu inwestycji. W międzyczasie nie zaszły zatem żadne zmiany, które mogłyby mieć wpływ na tak radykalną i kluczową zmianę stanowiska przez organ w kwestii zgodności przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Poza tym, żaden z organów współdziałających w procesie

oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie zakwestionował braku zgodności lokalizacji - inwestycji z zapisami miejscowego planu, posiadając w swoim materiale dowodowym przekazany przez Burmistrza Pajęczna wypis i wyrys z MPZP.

7. Przedsięwzięcie zostało przewidziane do realizacji w obrębie istniejącej i obecnie eksploatowanej kwatery nr II składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanej na terenie Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Dylowie „A”, gm. Pajęczno. Kwatera podzielona jest na:

- podkwatery: wschodnią i zachodnią, które zostały już wypełnione do max. rzędnej składowania (223 m. n.p.m.), po czym na ich wierzchowinie wykopano nadbudowę;
- nadbudowę, która została wykonana na wierzchowinie podkwatery wschodniej i zachodniej (z maksymalną rzędną składowania określoną w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym i zatwierdzonej instrukcji prowadzenia składowiska odpadów na poziomie 236 m n.p.m.; w wyniku realizacji przedsięwzięcia nie przewiduje się zmian rzędnej składowania odpadów);

- podkwatery IIa i IIb (z maksymalną rzędną składowania określoną w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym i zatwierdzonej instrukcji prowadzenia składowiska odpadów na poziomie 231 m n.p.m.; w wyniku realizacji przedsięwzięcia przewiduje się podwyższenie rzędnych składowania do 236 m n.p.m. tj. o 5 m w górę).

Poszczególne części obiektu stanowią integralną całość - jedną kwaterę nr II. Kwatera II powstawała etapowo (w różnych okresach czasu) i charakteryzuje się różnymi rzędnymi składowania w jej poszczególnych częściach. Najstarsza część składowiska to podkwatery wschodnia i zachodnia, która następnie została rozbudowana o podkwatery IIb, podkwatery IIa oraz nadbudowę. Ze względu na odbywającą się obecnie eksploatację składowiska w części nadpoziomowej, granice pomiędzy poszczególnymi częściami składowiska są „umowne” (nie ma wyraźnego ich rozgraniczenia). Kwatera w części nadpoziomowej tworzy zwartą bryłę.

Kwatera II, ze względu, że jej poszczególne części budowane były w różnych okresach czasu, eksploatowana jest na podstawie trzech różnych pozwoleń na użytkowanie:

- podkwatery wschodnia i zachodnia - na podstawie decyzji Nr 8/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r., znak: PINB-7353-6/227/2008 wydanej przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Pajęcznie;
- podkwatery IIb - na podstawie pisma Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Pajęcznie z dnia 18 października 2017 r., znak: PINB.5121.37.2016.JS,
- nadbudowa wraz z podkwatery IIa - na podstawie pisma Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Pajęcznie z dnia 2 marca 2018 r., znak: PINB.5121.37.2016.JS.

Rozbudowa składowiska o podkwatery IIa i IIb wiązała się z zajęciem nowych powierzchni terenu (w obrębie południowej części dz. nr ewid. 21, 22, 23, 25), natomiast nadbudowa wykonana została na wierzchowinie istniejącej już wówczas podkwatery wschodniej i zachodniej (w obrębie południowej części dz. nr ewid. 15-21).

Spółka w ramach realizacji analizowanego przedsięwzięcia zamierza zmienić sposób logistycznej obsługi obecnie eksploatowanej kwatery nr II, poprzez zmianę pierwotnie zaprojektowanego miejsca wjazdu i przebiegu drogi technologicznej na tą kwaterę. W efekcie ma to pozwolić na rezygnację z wykonania pierwotnie zaprojektowanego

wjazdu (w obrębie podkwatery Ha) i placu manewrowego, a tym samym zapewnić możliwości wypełnienia pozyskanej w ten sposób przestrzeni odpadami. Wypełnienie przestrzeni po zaprojektowanym pierwotnie wjeździe ma natomiast stworzyć możliwości i techniczne warunki do efektywniejszego wykorzystania potencjału składowiska tj. do zwiększenia jego pojemności (przy zachowaniu tej samej powierzchni) poprzez podniesienie rzędnych składowania w obszarze istniejącej podkwatery IIa i IIb o dodatkowe 5 m (z obecnych 231 m n.p.m. na 236 m n.p.m.).

Realizacja przedsięwzięcia przyczynić się miała do zwiększenia pojemności kwatery nr II składowiska odpadów w Dylowie „A” poprzez wypełnienie odpadami przestrzeni po zaprojektowanej pierwotnie drodze wjazdowej na kwaterę oraz na skutek podniesienia maksymalnej rzędnej składowania w obrębie podkwatery IIa i IIb. Dodatkowo, planowane działania miały doprowadzić do wyrównania maksymalnych rzędnych składowania w obszarze całej kwatery nr II (obecnie na nadbudowie wykonanej na wierzchołku podkwatery wschodniej i zachodniej dopuszczone jest składowanie odpadów do rzędnej 236 m n.p.m., a na podkwaterze IIa i IIb - do 231 m n.p.m.), a tym samym stworzyć foremny obiekt - w swoim kształcie łatwiejszy do późniejszej rekultywacji.

8. Przedsięwzięcie zostało przewidziane do realizacji na terenie objętym zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Cały Zakład Zagospodarowania Odpadów w Dylowie „A” znajduje się w obrębie dz. nr ewid. 14-25 obręb Dylów A, który to teren objęty jest następującym obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Pajęczno:

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 95/XI/99 z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego komunalnego wysypisko śmieci (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 11, poz. 50 z dnia 21 stycznia 2000 r.) - dla dz. nr ewid. 15-22,

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 102/XII/03 z dnia 30 grudnia 2003 r. sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pajęczno (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 34, poz. 345 z dnia 14 lutego 2004 r.) - dla dz. nr ewid. 14 i 25,

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 295/XXXII/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 374 z dnia 30 stycznia 2014 r.) - dla dz. nr ewid. 23, 24, 25,

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 160/XVI/16 z 14 września 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z dnia 10 października 2016 r., poz. 4240) - dla dz. nr ewid. 23, 24, 25.

9. Składowisko odpadów, którego dotyczy przedsięwzięcie (w rozumieniu obiektu budowlanego zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 pkt. 25 ustawy o odpadach) zlokalizowane jest w obrębie części działek nr ewid. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 25 obręb Dylów A (w części południowej tych działek). W stosunku do lokalizacji kwatery nr II (obszaru zajętego przez obiekt) mają zastosowanie dwa z czterech w/w planów tj. z 1999 r. i z 2013 r.:

- działki nr ewid.: 15,16,17,18,19 obręb Dylów A, zgodnie z MPZP zatwierdzonym

uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 95/XI/99 z dnia 25 listopada 1999 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 11, poz. 50 z dnia 21.01.2000 r.) w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego komunalnego wysypiska śmieci, znajdują się na symbolu 1 NU - teren komunalnego wysypiska śmieci (dotyczy części podkwatery wschodniej i zachodniej oraz wykonanej na ich wierzchowinie nadbudowy);

- działki nr ewid.: 20, 21, 22, obręb Dylów A, zgodnie z MPZP zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 95/XI/99 z dnia 25 listopada 1999 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 11, poz. 50 z dnia 21 stycznia 2000 r.) w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego komunalnego wysypiska śmieci, znajdują się na symbolu 2 NU - rezerwa terenu dla potrzeb funkcji terenu 1NU (dotyczy części podkwatery wschodniej i zachodniej oraz wykonanej na ich wierzchowinie nadbudowy, jak również podkwatery IIa);

- działka nr ewid. 23 obręb Dylów A, zgodnie z MPZP zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 295/XXXII/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 374 z dnia 30 stycznia 2014 r.) w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A, znajduje się na symbolu Ok - tereny gospodarki odpadami, z przeznaczeniem podstawowym pod składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, stanowiące przedsięwzięcie mogące zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (dotyczy części podkwatery IIb);

- działka nr ewid. 25 obręb Dylów A, zgodnie z MPZP zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 295/XXXII/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 374 z dnia 30 stycznia 2014 r.) w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A, znajduje się na symbolu Ok - tereny gospodarki odpadami, z przeznaczeniem podstawowym pod składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, stanowiące przedsięwzięcie mogące zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (dotyczy części podkwatery IIb).

Zgodnie z rysunkiem poglądowym:

- podkwatera wschodnia i zachodnia wraz z wykonaną na ich wierzchowinie nadbudową zlokalizowana jest w obrębie działek nr ewid. 15 - 19 (na symbolu 1NU) oraz 20 - 21 (na symbolu 2NU);

- podkwatera IIa zlokalizowana jest w obrębie działki nr ewid. 21 i 22 (na symbolu 2 NU);

- podkwatera IIb zlokalizowana jest w obrębie działki nr ewid. 22 (na symbolu 2 NU) oraz 23 i 25 (na symbolu Ok).

Poszczególne części składowiska (podkwatery) tworzą integralnie jedną całość - kwaterę nr II.

10. W uzasadnieniu skarżonej decyzji wskazano, (...) „*że planowane zamierzenie nie jest zgodne z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego z uwagi na przekroczenie dozwolonych na tym terenie inwestycji. Na mocy decyzji z 2015 roku inwestor wyczerpał całkowicie w procesie inwestycyjnym i budowlanym to co zakłada miej-*

scowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony dla składowiska w całym czasie jego istnienia (...)”. Przedsięwzięcie przewidziane zostało do realizacji w obrębie już istniejącego obiektu budowlanego - kwatery nr II, spełniającej wymagania rozporządzenia w sprawie składowisk odpadów i posiadającej niezbędne decyzje z zakresu gospodarowania odpadami. Inwestycja nie dotyczy budowy nowego obiektu do składowania odpadów, nie wiąże się z potrzebą budowy żadnych innych obiektów i infrastruktury technicznej, a tym samym nie wiąże się z potrzebą zajmowania dodatkowego terenu. W wyniku realizacji przedsięwzięcia nie zmieni się obecna powierzchnia składowiska odpadów, a jedynie jego pojemność. Przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzania żadnych prac budowlanych czy rozbiórkowych oraz nie wiąże się z ingerencją w istniejącą infrastrukturę składowiska. Zwiększenie pojemności składowiska ma charakter wyłącznie eksploatacyjny, z wykorzystaniem stanu istniejącego założenia w zakresie jego dotychczasowego zagospodarowania, uzbrojenia i infrastruktury (w tym z wykorzystaniem istniejącej kanalizacji przemysłowej do odprowadzania odcieków oraz hydrobotanicznej oczyszczalni ścieków). Kwatera nr II jest technicznie przygotowana do składowania odpadów w miejscu pierwotnie zaplanowanego wjazdu na kwaterę oraz do podwyższenia rzędnych składowania (posiada odpowiednie uszczelnienie, drenaż odcieków, system odgazowania; w raporcie wykazano, że zwiększenie masy składowanych odpadów nie grozi katastrofą budowlaną, rozerwaniem uszczelnienia czy pęknięciem rur drenażowych).

Rodzaj i zakres przedsięwzięcia nie zmienia przeznaczenia terenu wskazanego w miejscowym planie, bowiem zwiększenie pojemności składowiska przewidziane zostało w obrębie kwatery, która została wybudowana wiele lat temu, na podstawie stosownych decyzji. Podkwatery IIa, IIb oraz nadbudowa wybudowana została na podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 14 lipca 2015 r., znak: VI.6220.2.2014, wydanej przez Burmistrza Pajęczna. Kluczowa część przedsięwzięcia prowadząca do zwiększenia pojemności składowiska planowana jest w obrębie istniejących już podkwatery IIa i IIb, tj. w obrębie dz. nr ewid. 21 i 22 (oznaczonych w MPZP symbolem 2 NU - rezerwa dla rozbudowy komunalnego wysypiska śmieci; plan z 1999 r.) i dz. nr ewid. 23 (oznaczonej symbol Ok - składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, stanowiące przedsięwzięcie mogące zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jako przeznaczenie podstawowe) - na dz. nr ewid. 25 znajduje się tylko narożnik obwałowania zewnętrznego podkwatery).

11. Przedstawiona przez organ okoliczność przekroczenia na terenie dozwolonych inwestycji nie została w żaden sposób udowodniona i poparta odpowiednimi zapisami planu. Z planu nie wynika ograniczenie ilości dokonywanych inwestycji. Użyte przez organ uzasadnienie jest zdawkowe i niezrozumiałe. Na poparcie przyjętej tezy organ nie przedstawił i nie powołał się na żadne zapisy miejscowego planu. Nie wiadomo również na jakiej podstawie, organ przyjął, że Spółka wyczerpała całkowicie w procesie inwestycyjnym i budowlanym to co zakłada miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (plan nie zawiera ograniczeń co do ilości inwestycji, a jedynie ustala dopuszczalne przeznaczenie terenu, zasady zagospodarowania i urządzania terenu, zasady obsługi w zakresie infrastruktury itp.).

Z analizy uzasadnienia decyzji nie wynika, w jakim zakresie projektowane zadanie jest niezgodne z MPZP, jakie konkretne jego postanowienia narusza. Z uzasadnienia zawartego w decyzji nie wynika wprost z jakich dokładnie przyczyn nastąpiłoby przekroczenie określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego unormowań i z jakich przyczyn podkwatery IIa i IIb, w obrębie których przewidziano podwyższenie rzędnych składowania, nie mogą przyjąć takiej samej rzędnej składowania (takich samych parametrów technicznych) jak kwatery II. Uzasadnienie decyzji w zakresie wyjaśnienia przyczyn odmowy jest bardzo lakoniczne i hasłowe, a tym samym nie zawiera żadnych konkretów (nie wykazuje faktów) oraz podstawy prawnej popierającej zasadność przyjętego przez organ wydający decyzję stanowiska. Odbiorca decyzji przy tak skonstruowanym uzasadnieniu, bez wglądu w zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i ich wnikliwego przeanalizowania, nie jest w stanie zrozumieć istoty przesłanek odmowy. Decyzja nie zawiera rzetelnego uzasadnienia i nie wyjaśnienia na czym dokładnie polegają stwierdzone niezgodności.

12. Nielogiczny i wewnętrznie sprzeczny jest fragment uzasadnienia znajdujący się na stronie 18 w przedostatnim akapicie: *„Wypełniając ten obowiązek nałożony również przez organ odwoławczy do ponownego rozpoznania sprawy organ prowadzący postępowanie ponownie ocenił możliwości wydania decyzji środowiskowej przy uwzględnieniu wskazań wynikających z art. 80 ust. 1 ustawy ooś, wobec brak możliwości prawnych odmowy wydania decyzji organ orzeka jak w sentencji”*. Zatem organ wskazuje, że wobec braku możliwości prawnych odmowy wydania decyzji środowiskowej organ orzeka jak w sentencji czyli mimo wszystko odmawia wydania takiej decyzji. Jest to stwierdzenie całkowicie niezrozumiałe.

13. Organ oprócz naruszenia wskazanego już art. 11 k.p.a. dopuścił się także pogwałcenia zasady wynikającej z art. 8 k.p.a. wyrażającą zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa. Wiąże się to z tym, że spełnienie normy wynikającej z przepisu art. 8 k.p.a. wymaga prowadzenia postępowania administracyjnego w taki sposób, aby w szczególności w uzasadnieniu decyzji przekonać stronę, że jej stanowisko zostało poważnie wzięte pod uwagę, a jeżeli zapadło inne rozstrzygnięcie, to przyczyną tego są istotne powody. Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej ma więc nie tylko znaczenie prawne, lecz także wychowawcze, bowiem pogłębia zaufanie uczestników postępowania do organów państwa, w tym przypadku - do organów administracji publicznej. Motywy decyzji powinny odzwierciedlać rację decyzyjną i wyjaśniać tok rozumowań prowadzących do zastosowania konkretnego przepisu prawa materialnego do rzeczywistej sytuacji faktycznej.

14. Obowiązujący dla terenu przedsięwzięcia miejscowy plan nie wyklucza możliwości realizacji na terenie Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Dylowie A kolejnych inwestycji, wbrew temu co wskazano w skarżonej decyzji, pod warunkiem, że będą one zgodne z jego zapisami, tj. przeznaczeniem terenu, wskazanymi zasadami i innymi parametrami/wskaźnikami kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu. Planowane zwiększenie pojemności składowiska będzie stanowiło integralną część istniejącej i obecnie eksploatowanej kwatery II, w obrębie której te działania są przewidziane do realizacji.

15. Organ w sposób wadliwy dokonał rozpatrzenia materiału dowodowego i wyjaśnie-

nia stanu faktycznego w kwestii lokalizacji przedsięwzięcia na tle ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co w konsekwencji doprowadziło go do błędnych wniosków i stało się przyczyną odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Uchybia to tym samym art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. Organ administracji publicznej powinien stać na straży praworządności, czego w analizowanym przypadku nie uczyniono. W uzasadnieniu na str. 20 decyzji organ podał informację, że podkwatery IIa i IIb są zlokalizowane na terenach rezerwowych składowiska oznaczonych w planie symbolem Ok, podczas gdy podkwatery IIa i IIb zlokalizowane są w obrębie terenów oznaczonych w planie symbolem 2NU (w oparciu o plan z 1999 r.) i Ok (w oparciu o plan z 2013 r.). Błędem jest również przypisywanie na str. 19 decyzji do planu zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 295/XXXII/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 374 z dnia 30 stycznia 2014 r.) działki nr ewid. 22 oraz symbolu 2NU, gdyż plan ten, w analizowanym zakresie, dotyczy symbolu Ok i dz. nr ewid. 23, 24, 25. Potwierdzeniem powyższego jest dołączony do niniejszego odwołania wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego dla terenu zakładu na którym przewidziana została realizacja przedsięwzięcia oraz pełne treści uchwał w sprawie MPZP. Nieprawdziwa jest również informacja na str. 20, że podkwatery IIa i IIb nie może przyjmować takich samych parametrów technicznych jak kwatery na symbolu NU (w domyśle jak podkwatery wschodnia i zachodnia wraz z wykonaną na ich wierzchołku na symbolu 1NU i częściowo 2 NU). Organ zaznacza, że są to tereny o różnym przeznaczeniu, a co za tym idzie o różnej funkcjonalności, wobec czego nie można dać zgody na to by zostały zajęte przez obiekty o takich samych rzędnych składowania. To nie przeznaczenie terenu decyduje o rzędnej składowania odpadów, a zasady zagospodarowania terenu ustalone w danym planie. Plan z 1999 r. obowiązujący dla podkwatery wschodniej i zachodniej oraz wykonanej na jej wierzchołku nadbudowy, jak również podkwatery IIa i części podkwatery IIb nie ustala w ogóle zasad co do wysokości składowania odpadów. Natomiast plan z 2013 r. obowiązujący dla zasadniczej części podkwatery IIb wskazuje wprost, w zasadach zagospodarowania terenu, docelową rzędną składowania (§ 10 ust. 2 pkt. 4 lit. a). Tym samym argument organu jest sprzeczny z zapisami MPZP obowiązującego dla obszaru kwatery nr II. Nie można oczekiwać od inwestora potrzeby dochowania jakiś parametrów, jeśli nigdzie w obowiązujących przepisach nie zostały one określone. Inaczej sytuacja wygląda na obszarze określonym w planie jako Ok, gdyż tutaj zapisy planu precyzują wprost jakiej wartości w zakresie wysokości składowania nie wolno przekroczyć (tj. 240 m n.p.m., przy planowanych przez Spółkę 236 m n.p.m.).

W przedstawionym powyżej zakresie, stan faktyczny został przez organ błędnie rozpoznany i oceniony - niezgodnie z posiadanym materiałem dowodowym w postaci miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

16. Planowane przez Spółkę przedsięwzięcie nie powoduje przekroczenia określonym planem unormowań i parametrów technicznych. Realizacja inwestycji przyczyni się do zwiększenia pojemności kwatery nr II, w tym poprzez podwyższenie rzędnych składo-

wania w obrębie podkwatery IIa i IIb o 5 m (rzędna w obrębie nadbudowy pozostaje na niezmiennym poziomie; podkwatery wschodnia i zachodnia została wypełniona do max. rzędnej po czym na jej wierzcholinie wykonana została nadbudowa), ale bez zmiany jej powierzchni zabudowy. Nie zakładano również budowy żadnych innych obiektów i infrastruktury technicznej, co powoduje, że przedsięwzięcie nie wpływa na zmiany w dotychczasowej intensywności zabudowy, powierzchnię zabudowy zakładu, jak również nie zmienia udziału powierzchni biologicznie czynnej. Planowana maksymalna rzędna składowania po realizacji przedsięwzięcia - 236 m. n.p.m. również nie przekracza określonych w planie unormowań. Zakładanym było w raporcie, aby docelowo cała bryła kwatery nr II charakteryzowała się jedną, taką samą w poszczególnych częściach składowiska, rzędną składowania na poziomie 236 m n.p.m. - nawiązując tym samym do rzędnej utrwalonej w posiadanym pozwoleniu zintegrowanym dla nadbudowy wykonanej na wierzcholinie podkwatery wschodniej i zachodniej. Celem przyjęcia wspólnej rzędnej składowania było m.in. ułatwienie eksploatacji obiektu oraz jego późniejszej rekultywacji. Zgodnie z § 10 ust. 2 pkt. 4 lit. a Uchwały Rady Miejskiej Nr 295/XXXII/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 374 z dnia 30 stycznia 2014 r.) w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A, dla składowiska odpadów w części objętej tym planem - symbol Ok (tj. lokalizacyjnie dla zasadniczej części podkwatery IIb - w obrębie dz. nr ewid. 23 i 25) docelowa rzędna składowania nie może przekroczyć 240 m n.p.m. Zatem docelowa rzędna składowania zakładana przez Spółkę w raporcie na poziomie 236 m n.p.m. jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu, a nawet jest o 4 m niższa i pozostawia dosyć dużą rezerwę. Plan obowiązujący dla pozostałej części podkwatery IIb i podkwatery IIa - symbol 2NU (dz. nr ewid. 21 i 22) oraz podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z wykonaną na ich wierzcholinie nadbudową - symbol 1NU i 2NU (zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 95/XI/99 z dnia 25 listopada 1999 r.) nie ustala w ogóle takiego parametru jak rzędna składowania odpadów. Również planowana do osiągnięcia pojemność po realizacji przedsięwzięcia (ilość składowanych odpadów) nie przekracza zasad zagospodarowania wskazanych w § 10 ust. 2 pkt. 4 lit c planu zatwierdzonego Uchwałą Nr 295/XXXII/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. Plan z 1999 r. nie określa w ogóle takiego parametru jak pojemność składowiska/ilość składowanych odpadów. Pojemność łączna kwatery II po zastosowaniu zmian sposobu eksploatacji wzrośnie z 454 485 m³ do około 524 155 m³, tj. zwiększy się o około 69 670 m³. Całkowita pojemność składowiska po realizacji przedsięwzięcia - kwatery I (zamkniętej i zrehabilitowanej) i kwatery II wyniesie około 716 841 m³ tj. o 183 159 m³ mniej niż dopuszcza plan. Zwiększenie pojemności dotyczy bezpośrednio podkwatery IIa i IIb - z obecnych 204 600 m³ do około 274 270 m³, stąd pojemność wskazana w planie typowo dla składowiska na symbolu Ok również nie jest przekroczona (dopuszczalna pojemność to 350 000 m³, a łącznie dla całej podkwatery IIa i IIb znajdującej się na symbolu 2NU 1 Ok wynosi 274 270 m³).

W konsekwencji stwierdzić należy, iż organ wadliwie uznał, że wniosek Spółki stoi w sprzeczności z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego.

17. Decyzja narusza art. 8 § 1 k.p.a. poprzez brak zachowania bezstronności i rów-

nego traktowania. Przebieg i historia postępowania pokazuje, że pewne działania organu, (zwłaszcza przewlekłość w prowadzeniu postępowania, beczynność, subiektywna i mylna ocena zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego), mogą nosić znamiona celowych. W swych publicznych wypowiedziach Pan Piotr Mielczarek występujący jako Burmistrz Pajęczna wskazywał, że podjęcie „wszystkie niezbędne i możliwe działania, by zakończyć definitywnie składowanie odpadów w Dylowie A i zobowiązać użytkownika do rekultywacji powstałych kwater tak, jak przewidziano to w dokumentacji”. Ponadto w Ilustrowanym Przeglądzie Powiatu Pajęczno nr 5/537 z czwartku 22 lutego 2024 r. w artykule pod nazwą „Sprawa podwyższenia wysypiska wciąż nieznana” zacytowane zostały wypowiedzi Burmistrz Pajęczna cyt.: „W opinii przede wszystkim mieszkańców nie ma zgody na podwyższenie (...). Apeluję, aby zarząd wycofał się z tego bezsensownego wniosku (...). Nie rozumiem uporu spółki, której mówimy „dziękujemy” a ta chce dalej podwyższenia kwater”.

18. Przy założeniu, że doręczona w dniu 4 marca 2024 r. decyzja administracyjna wywołuje wszelki skutki prawne, które się wiążą z jej skutecznym doręczeniem, zachodzą przesłanki, aby organ odwoławczy mógł uchylić zaskarżoną decyzję w całości i orzec co do istoty sprawy. Organ nie wyjaśnił Spółce zasadności przesłanek, którymi się kierował się przy odmowie wydania decyzji (nie poparto ich żadnymi konkretnymi przepisami wynikającymi z zapisów MPZP). Dodatkowo popełniono błędy w interpretacji zapisów MPZP, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego uznania niezgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami tego planu oraz do odmowy wydania decyzji. Lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów Spółka wniosła o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie przez organ odwoławczy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Zwiększenie pojemności składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Dylowie „A”, gm. Pajęczno (kwatery II), poprzez zmianę układu wjazdu technologicznego oraz poprzez podwyższenie rzędnych składowania na podkwaterach IIa i IIb” przewidzianego do realizacji na terenie Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Dylowie A, gm. Pajęczno w obrębie dz. nr ewid. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25 (obręb Dylów A), ewentualnie
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze ustaliło i zważyło, co następuje:

Na wstępie należy odnieść się do podnoszonej w odwołaniu kwestii formalnej związanej z wejściem w życie do obrotu prawnego zaskarżonej decyzji z dnia 29 lutego 2024 r.

W tym kontekście koniecznym jest zwrócenie uwagi, że istotnie, jak wskazuje Spółka przedmiotowa decyzja została do niej wysłana w dwóch postaciach, tj. w postaci elektronicznej oraz papierowej. Z akt sprawy nie wynika jednak aby przesłanka doręczenia stronie postępowania decyzji za pomocą środków komunikacji elektronicz-

nej zaistniała. Zgodnie z brzmieniem art. 39 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej doręcza pisma na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, chyba że doręczenie następuje na konto w systemie teleinformatycznym organu albo w siedzibie organu. Zgodnie natomiast z art. 39 § 2 k.p.a. w przypadku braku możliwości doręczenia w sposób, o którym mowa w § 1, organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem:

1) przez operatora wyznaczonego z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, albo

2) przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.

Ponadto, jak wynika z art. 39 § 3 k.p.a. w przypadku braku możliwości doręczenia w sposób, o którym mowa w § 1 i § 2 pkt 1, organ administracji publicznej doręcza pisma:

1) przesyłką rejestrowaną, o której mowa w art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640), albo

2) przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.

Przepis art. 39 w przytoczonym powyżej brzmieniu obowiązuje od 5 października 2021 r., jednakże zgodnie z art. 158 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r., poz. 285 z późn. zm.) w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia poprzedzającego dzień zaistnienia obowiązku jej stosowania, o którym mowa w art. 155, do doręczania przez podmioty publiczne w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 105 (ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne - przyp. Kolegium) do podmiotów niebędących podmiotami publicznymi w rozumieniu tej ustawy, dokonywanego w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej, stosuje się art. 39, art. 39¹, art. 40 § 4 oraz art. 46 § 4-9 ustawy zmienianej w art. 61 (k.p.a. - przyp. Kolegium) w brzmieniu dotychczasowym.

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji obowiązek stosowania przepisów ustawy o doręczeniach elektronicznych nie zaistniał wobec wymienionych w jej art. 155 ust. 6 podmiotów (m.in. jednostek samorządu terytorialnego - przyp. Kolegium), to zaś oznacza, że w sprawie miały i mają zastosowanie przepisy 39, art. 39¹, art. 40 § 4 oraz art. 46 § 4-9 w brzmieniu sprzed dnia 5 października 2021 r. Zgodnie zaś z art. 39¹ § 1 k.p.a. w brzmieniu dotychczasowym doręczenie pism następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania spełni jeden z następujących warunków:

1) złoży podanie w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej;

2) wystąpi do organu administracji publicznej o takie doręczenie i wskaże organowi administracji publicznej adres elektroniczny;

3) wyrazi zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą tych środków i wskaże organowi administracji publicznej adres elektroniczny.

Ponadto, zgodnie z art. 39¹ § 1a k.p.a. organ administracji publicznej może zwrócić się do strony lub innego uczestnika postępowania o wyrażenie zgody na doręczanie

pism w formie dokumentu elektronicznego w innych, określonych przez organ kategoriach spraw indywidualnych załatwianych przez ten organ.

Żadna z tych przesłanek w rozpatrywanej sprawie nie wystąpiła, zatem nie było podstaw do przesyłania Spółce decyzji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Niezależnie od tego jak wynika z analizy akt sprawy, a w szczególności pliku z decyzją w postaci elektronicznej przesłanego Spółce, przesłany egzemplarz decyzji nie spełnia minimalnych (konstytutywnych) wymogów uznania go za decyzję administracyjną. Przyjmuje się (zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie), że minimalne wymagania, które akt administracyjny musi spełniać aby można było uznać go za decyzję administracyjną to: oznaczenie organu administracji publicznej, oznaczenie jego adresata, treść rozstrzygnięcia oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby, która je złożyła. Decyzja z postaci elektronicznej (plik PDF), która została przesłana Spółce nie spełnia pierwszego oraz ostatniego z tych wymogów. Nie został w niej bowiem oznaczony organ administracji publicznej, od którego pochodzi decyzja oraz brak w niej wskazania stanowiska służbowego osoby, która złożyła podpis elektroniczny. W samej treści decyzji nie zostało wskazane stanowisko służbowe podpisującego, zaś walidacja podpisu elektronicznego pozwala jedynie potwierdzić dane osobowe osoby, która ów podpis złożyła (Tomasz Mielczarek), brak jest w niej natomiast wskazania stanowiska służbowego (piastun organu - Burmistrz Pajęczna).

Doręczenie decyzji z dnia 20 lutego 2024 r. za pomocą środków komunikacji elektronicznej ze względu na opisane powyżej wadliwości nie może zostać uznane za skuteczne. Niedopuszczalność odwołania, które Spółka wniosła od „doręczonej elektronicznie decyzji” została stwierdzona odrębnym postanowieniem tutaj. Kolegium.

Skutecznym natomiast było doręczenie Spółce decyzji za pośrednictwem operatora pocztowego, które nastąpiło za pokwitowaniem przyjęcia w dniu 4 marca 2024 r. Wniesienie zatem odwołania przez Spółkę w dniu 15 marca 2024 r. od tak doręczonej decyzji było dopuszczalne oraz nastąpiło w przewidzianym przez prawo terminie.

Przechodząc do meritum sprawy należy wskazać co następuje:

Wnioskiem z dnia 1 czerwca 2020 r. „EKO-REGION” Sp. z o.o. w Bełchatowie wystąpiła do Burmistrza Pajęczna z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Zwiększenie pojemności składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Dylowie A gm. Pajęczno (kwarta II), poprzez zmianę układu wjazdu technologicznego oraz poprzez podwyższenie rzędnych składowiska na podkwaterach IIa i II b, które to przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na działkach o nr ewid.: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25 obręb Dylów A na terenie Zakładu Odpadów w Dylowie A gm. Pajęczno.

Tak opisane przedsięwzięcie należy zaliczyć, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839 z późn. zm.), nazywane dalej jako „rozporządzenie”, który wymienia instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o

całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz.U. z 2024 r., poz. 1112), dalej powoływanej jako „u.o.ś.”, dla których raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest obligatoryjnie wymagany. Na podstawie załączonej do wniosku mapy z zasięgiem oddziaływania organ pierwszej instancji ustalił liczbę stron postępowania - właścicieli działek przyległych do miejsca planowanej realizacji przedsięwzięcia - która przekroczyła 10. Imienny wykaz właścicieli działek z zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia został ustalony na podstawie posiadanych danych z ewidencji gruntów.

O wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia planowanego przez Spółkę organ zawiadomił strony postępowania poprzez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a. Obwieszczenie z dnia 2 lipca 2020 r., znak NK.6220.2.1.2020, zostało zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego Pajęcznie oraz w miejscu realizacji przedsięwzięcia - Sołectwo Dylów A-Tuszyn.

Również w dniu 2 lipca 2020 r. organ pierwszej instancji:

1. Ogłosił procedurę udziału społeczeństwa w postępowaniu wskazując termin 30 dni na składanie uwag i wniosków do tego postępowania. Stosowne obwieszczenie, znak: NK.6220.2.5.2020, zostało zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Pajęcznie i przekazane do sołtysa sołectwa Dylów A -Tuszyn
2. Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, 2, 4 u.o.ś. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi (pismo znak NK.6220. 2.2.2020), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pajęcznie (pismo znak NK.6220.2.4.2020) oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Sieradzu (pismo znak NK.6220.2.3.2020) o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, o czym strony niniejszego postępowania zostały zawiadomione w obwieszczeniu.

Pismem z dnia 7 lipca 2020 r., znak NK.6220.2.7.2020, na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3 u.o.ś. organ pierwszej instancji zwrócił się do Urzędu Marszałkowskiego w Łodzi, jako organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia, o wydanie opinii dotyczącej złożonego wniosku i planowanego do realizacji przedsięwzięcia.

Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Sieradzu pismem z dnia 13 lipca 2020 r., znak PO.ZZŚ.5.4360.13m.2020.AC, poinformował organ pierwszej instancji o przekazaniu wystąpienia o dokonanie uzgodnienia dla planowanego przedsięwzięcia według właściwości do Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, który w myśl wewnętrznych regulacji tych organów jest organem właściwym dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu postanowieniem z dnia 13 października 2020 r. znak: PO.RzŚ.4360.93m.2020.KS, uzgodnił pozytywnie realizację przedsięwzięcia w proponowanym do realizacji wariantcie i określił warunki wymagane przy jego realizacji oraz przedstawił stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pajęcznie opinią z dnia 16 października 2020 r., znak: PPIS.NZ.470.24A.3043.2020, zaopiniował pozytywnie przedsięwzięcie pod względem higienicznym i zdrowotnym.

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2021 r., znak WOOŚ.4221.55.2020.DKr.12, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki wymagane przy jego realizacji oraz przedstawił stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Marszałek Województwa Łódzkiego w opinii z dnia 6 grudnia 2021 r., znak: ŚR.III.7220.11.2021.MS, stwierdził, że dokumentacja przedłożona przez Spółkę daje możliwość stwierdzenia, że eksploatacja przedsięwzięcia nie powinna naruszać standardów jakości środowiska oraz wskazał podstawowe parametry składowiska (kwatery II) z uwzględnieniem planowanej zmiany, charakteryzujące maksymalną skalę prowadzonej działalności, których dotyczą wymagania zapewniające ochronę życia i zdrowia ludzi, ochronę środowiska oraz ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich, które winny zostać ujęte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do określenia w pozwoleniu na budowę.

W toku uzgodnień i opiniowania warunków realizacji przedsięwzięcia Spółka była wzywana do przedłożenia wyjaśnień oraz uzupełnień raportu oddziaływania na środowisko załączonego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (w związku ze stanowiskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi, Marszałka Województwa Łódzkiego oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pajęcznie) - wezwania z dnia: 22 lipca 2020 r., znak: NK.6220.2.8.2020, 17 sierpnia 2020 r., znak NK.6620.2.10.2020, 2 listopada 2020 r., znak NK.6220.2.18.2020, 07 lipca 2021 r., znak: NK.6220.2.18.2020, 21 września 2021 r., znak: NK.6220.2.28.2020. Ponadto Spółka została wezwana do uzupełnienia raportu w związku z wejściem w życie nowych przepisów w zakresie Planu Gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętych rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 335) - pismo z dnia 24 kwietnia 2023 r., znak: NK.6220.2.28.2020.

Uzupełnienia raportu przedkładane przez Spółkę były następnie przekazywane biorącym udział w postępowaniu organom współdecydującym. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pajęcznie przedstawił w dniu 6 maja 2021 r. nową opinię w zakresie higienicznym i zdrowotnym, znak: PIPS.NZ.470.24B.964.2020.2021, również pozytywną, w której przedstawił warunki realizacji przedsięwzięcia (podtrzymaną w piśmie z dnia 3 lipca 2023 r., znak: PIPS.NZ.90281.24D.2404.2020.2021.2023). Pozo-

stałe organy konsekwentnie podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowiska co do realizacji przedsięwzięcia (ostatnio - Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi - pismo z dnia 26 czerwca 2023 r., znak: WOOŚ.4221.55.2020.DKr.16, Marszałek Województwa Łódzkiego - pismo z dnia 7 lipca 2023 r., znak: ŚrIII.7220.41.2023.MS, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu - pismo z dnia 21 lipca 2023 r., znak: PO.RZŚ.4360.93m.2020.KS).

Ze względu na zakres zgromadzonego materiału dowodowego organ prowadzący ponowił procedurę udziału społeczeństwa w postępowaniu, wyznaczając na okres od 15 grudnia 2021 r. do 17 stycznia 2022 r. termin na składanie uwag i wniosków. Stosowne zawiadomienie zostało ogłoszone obwieszczeniem z dnia 9 grudnia 2021 r., znak NK.6220.2.34.2020, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Pajęcznie oraz i w sołectwach znajdujących się w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia, tj. Dylów A, Tuszyn, Dylów Szlachecki, a także wywieszone na urzędowych tablicach ogłoszeń na terenie miasta.

W myśl art. 59 ust. 1 u.o.ś. (w brzmieniu sprzed wejścia w życie nowelizacji z dnia 13 lipca 2023 r. - w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2023 r., poz. 1890) realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W pierwszym przypadku obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wynika wprost z przepisów, natomiast w drugim przypadku, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może zostać stwierdzony przez uprawniony organ na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy. Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne lub fakultatywne określa rozporządzenie, przy czym, jak wyżej wspomniano planowane przedsięwzięcie jest wymienione w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia, co oznacza, że zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - w jego przypadku obligatoryjne jest zatem przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz uzyskanie przez podmiot planujący realizację inwestycji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem o wydanie decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 u.o.ś.

Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, na podstawie art. 80 ust. 1 u.o.s. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Artykuł 82 u.o.s. wskazuje jakie niezbędne elementy powinny zostać zawarte

w decyzji. Zgodnie z ust. 1 ww. przepisu w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,

b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27, 27 i 29,

d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,

e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,

f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,

b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań,

c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

- wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
- starosta,
- marszałek województwa,
- wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;
- 4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;
- 4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w:
 - a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
 - b) ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;
- 6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio (art. 82 ust. 1a u.o.ś.).

Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących: 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska; 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6; 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta; 4) starosta; 5) marszałek województwa; 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska (art. 82 ust. 1c u.o.ś.).

W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10,

14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody (art. 82 ust. 2 u.o.ś.).

Ponadto w stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona (art. 82 ust. 2a u.o.ś.).

Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 82 ust. 3 u.o.ś.).

Zgodnie z art. 85 ust. 2 u.o.ś. uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów k.p.a., powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

- a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
- b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

Inwestor przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i na żądanie organu pierwszej instancji dokonał jego uzupełnień.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zarzuty podniesione w odwołaniu są w najistotniejszym zakresie zasadne, a Burmistrz Pajęczna nie miał podstaw do odmowy ustalenia uwarunkowań środowiskowych dla planowanego przedsięwzięcia.

Wprawdzie we wnioskach odwołania Spółka wносиła również o wydanie decyzji kasatoryjnej, jednakże podstawowym obowiązkiem organu drugiej instancji, wynikającym z wyrażonej w art. 15 k.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest dążenie do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji. W ocenie Kolegium są ku temu wszelkie podstawy - zarówno w aspekcie faktycznym,

jak i prawnym. Materiał dowodowy jest kompletny i pozwala na dokonanie kompleksowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zaś samo postępowanie środowiskowe zostało przeprowadzone z uwzględnieniem wymagań u.o.ś., w tym z uwzględnieniem konieczności zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Należy zgodzić się z argumentacją Spółki, że wskazane przez organ pierwszej instancji przyczyny wydania decyzji odmownej nie mogą uzasadniać takiego rozstrzygnięcia na gruncie przepisów u.o.ś. Jak już było to wskazywane w poprzedniej decyzji tut. Kolegium sprzeciw społeczny nie stanowi wystarczającej przesłanki odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W tym zakresie Kolegium podtrzymuje wyrażone wcześniej stanowisko.

Dysponując raportem oddziaływania na środowisko, którego treści organ pierwszej instancji nie kwestionował, a także niezbędnymi uzgodnieniami i opiniami, organ pierwszej instancji miał obowiązek ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Decyzja ta nie jest decyzją uznaniową, lecz typową decyzją związaną, co oznacza, że organ właściwy w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowaniach nie ma swobody wyboru konsekwencji prawnych w określonym stanie faktycznym i prawnym z jednoczesnym wyważeniem słusznego interesu strony i interesu publicznego. Tut. Kolegium w pełni podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt II SA/Łd 285/13, LEX nr 1333585; wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 marca 2022 r., sygn. akt IV SA/Wa 1699/21, LEX nr 3342380; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 26 sierpnia 2021 r., sygn. akt II SA/Po 1/21, LEX nr 3231961), że przesłanki odmowy wydania uwarunkowań mogą polegać mogą wyłącznie na: niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.o.ś.), odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 u.o.ś.), braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 u.o.ś., wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 u.o.p. (art. 81 ust. 2 u.o.ś.), wykazaniu, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (art. 81 ust. 3 u.o.ś.). Jeśli żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań.

Nie można zgodzić się z przedstawionym w zaskarżonej decyzji stanowiskiem, w myśl którego planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A przyjętego uchwałą Nr 295/XXXII/13 Rady Miejskiej w Pajęcznie z dnia 30 grudnia 2013 r. (Dz.Urz.Woj.Łódzk. z 2014 r., poz. 374).

Należy zwrócić uwagę, że cały Zakład Zagospodarowania Odpadów w Dylowie A jest położony na działkach o nr ewid. 14-25 obręb Dylów A i jest objęty postanowieniami 4 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Gminy Pajęczno:

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 95/XI/99 z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego komunal-

nego wysypisko śmieci (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 11, poz. 50 z dnia 21 stycznia 2000 r.) - dla dz. nr 15-22,

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 102/XII/03 z dnia 30 grudnia 2003 r. sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Pajęczno (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 34, poz. 345 z dnia 14 lutego 2004 r.) - dla dz. nr 14 i 25,

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 295/XXXII/13 z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego, poz. 374 z dnia 30 stycznia 2014 r.) - dla dz. nr 23, 24, 25,

- zatwierdzonego Uchwałą Rady Miejskiej w Pajęcznie Nr 160/XVI/16 z 14 września 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Dylów A (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z dnia 10 października 2016 r., poz. 4240) - dla dz. nr ewid. 23, 24, 25. 9. Składowisko odpadów, którego dotyczy przedsięwzięcie (w rozumieniu obiektu budowlanego zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 pkt. 25 ustawy o odpadach) zlokalizowane jest w obrębie części działek nr ewid. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 25 obręb Dylów A (w części południowej tych działek).

Natomiast jak wynika z wypisów i wyrysów planów miejscowych wydanych przez Urząd Miejski w Pajęcznie w odniesieniu do lokalizacji kwatery nr II, na której ma być podniesiona rzędna składowania odpadów mają zastosowanie dwa z czterech ww. planów, tj. plan z 1999 r. oraz plan z 2013 r.:

- działki nr ewid.: 15, 16, 17, 18, 19 obręb Dylów A, zgodnie z planem miejscowym z 1999 r. znajdują się na symbolu 1 NU - teren komunalnego wysypiska śmieci (dotyczy części podkwatery wschodniej i zachodniej oraz wykonanej na ich wierzchowinie nadbudowy);

- działki nr ewid.: 20, 21, 22, obręb Dylów A, zgodnie z planem miejscowym z 1999 r., znajdują się na symbolu 2 NU - rezerwa terenu dla potrzeb funkcji terenu 1NU (dotyczy części podkwatery wschodniej i zachodniej oraz wykonanej na ich wierzchowinie nadbudowy, jak również podkwatery IIa);

- działka nr ewid. 23 obręb Dylów A, zgodnie z planem miejscowym z 2013 r. znajduje się na symbolu Ok - tereny gospodarki odpadami, z przeznaczeniem podstawowym pod składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, stanowiące przedsięwzięcie mogące zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (dotyczy części podkwatery IIb);

- działka nr ewid. 25 obręb Dylów A, zgodnie z planem miejscowym z 2013 r. znajduje się na symbolu Ok - tereny gospodarki odpadami, z przeznaczeniem podstawowym pod składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, stanowiące przedsięwzięcie mogące zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (dotyczy części podkwatery IIb).

Żadna ze wskazanych wyżej funkcji terenu nie sprzeciwia się realizacji planowanej inwestycji, jest ona bowiem zgodna zarówno z funkcją 1NU, tj. teren komunalnego wysypiska śmieci, funkcją 2NU, tj. rezerwa terenu dla potrzeb funkcji terenu 1NU, jak i z funkcją Ok, tj. tereny gospodarki odpadami, z przeznaczeniem podstawowym

pod składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, stanowiące przedsięwzięcie mogące zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie ma polegać na podniesieniu rzędnej składowania odpadów istniejącego składowiska odpadów komunalnych, nie sposób wobec tego uznawać, że wskazane powyżej funkcje terenu wyłączają możliwość realizacji tego rodzaju przedsięwzięcia ze względu na jego rodzaj. Na przeszkodzie realizacji planowanego przedsięwzięcia nie stoją również postanowienia planów miejscowych w zakresie parametrów technicznych. Po pierwsze, plan miejscowy z 1999 r. nie określa żadnych szczegółowych parametrów technicznych dla funkcji terenu 1NU, a co za tym idzie nie można twierdzić, że kwatery zlokalizowane na terenach Ok (plan miejscowy z 2013 r.) nie mogą przyjmować takich samych parametrów jak kwatery zlokalizowane na terenach 1NU, skoro plan miejscowy z 1999 r. takich parametrów nie określa. Po drugie, docelowa rzędna składowiska odpadów określona w planie miejscowym z 2013 r. w § 10 ust. 2 pkt 4 lit. a dla terenów Ok wynosi 240 m n.p.m., a planowane przedsięwzięcie ma docelowo osiągnąć 236 m n.p.m. Nie zachodzi zatem niezgodność z ww. planem miejscowym.

W tym kontekście należy również odnieść się do podniesionego w decyzji argumentu o „wyczerpaniu” na mocy decyzji środowiskowej z 2015 r. w procesie inwestycyjnym i budowlanym tego, co zakłada plan miejscowy uchwalony dla składowiska w całym czasie jego istnienia. Organ w zaskarżonej decyzji nie wyjaśnia na czym polega wyczerpanie przez Spółkę założeń planu miejscowego. Należy jednak zwrócić uwagę, że jeżeli chodzi o postanowienia planów miejscowych, których postanowienia znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie, to nie można mówić o wyczerpaniu założeń planu w odniesieniu do całości składowiska odpadów komunalnych w sytuacji, gdy plan miejscowy, który określa parametry składowiska (plan z 2013 r.) obejmuje jedynie 21,04 % powierzchni całego składowiska (§ 4), a pozostałą część powierzchni składowiska obejmują inne plany miejscowe, które takich parametrów nie określają.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, którego najistotniejszym elementem jest raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, daje uzasadnione podstawy do przyjęcia, że jest możliwa ocena przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na poszczególne komponenty środowiska. Zebraną w sprawie dokumentację należy uznać za kompletną i wystarczającą do ustalenia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia. Dotrzymanie warunków określonych niniejszą decyzją przy realizacji i eksploatacja przedsięwzięcia w wariantcie realizacyjnym zagwarantuje spełnienie wymogów w zakresie ochrony środowiska.

Na podstawie analizy przedmiotowej dokumentacji, tj., przede wszystkim raportu o oddziaływaniu na środowisko wraz z wyjaśnieniami i uzupełnieniami, należy stwierdzić, że:

Składowisko odpadów stanowi jedną z instalacji funkcjonującego Zakładu Zagospodarowania i Unieszkodliwiania Odpadów w Dylowie A. Powierzchnia całego terenu Zakładu wynosi 12,47 ha. Zakład położony jest na dz. nr ewid. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, obręb Dylów A. Na terenie Zakładu w Dylowie A znajdują się: zamknięta i zrekultywowana kwatera I, instalacje do mechanicznego i biologicz-

nego przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne, w tym instalacja MBP, a także obecnie eksploatowana i objęta przedsięwzięciem kwatera II.

Instalacja do składowania odpadów (kwatery I i II) wraz z towarzyszącą im infrastrukturą i elementami niezbędnymi do ich prawidłowego funkcjonowania, zlokalizowana jest na części dz. ew. nr 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 25, obręb Dylów A. Kwatera nr II (jako obiekt budowlany) położona jest w południowej części działek ewidencyjnych nr: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 25, obręb Dylów A. Powierzchnia składowiska odpadów (kwatery I i II) wynosi ok. 54 824 m², a powierzchnia kwatery nr II wynosi: ok. 35 493 m².

Na terenie zakładu dodatkowo znajdują się: system kanalizacji wód opadowych (zbierający wody opadowe z dachów poszczególnych obiektów oraz dróg komunikacyjnych i placów), z odprowadzeniem do zbiornika wód opadowych (po podczyszczeniu w separatorze węglowodorów ropopochodnych), budynek zaplecza sanitarno-biurowego, wiaty magazynowe, budynek garażowo-magazynowy, brodziki dezynfekcyjne, wagi najazdowe, myjnia płytowa. W ramach Zakładu prowadzone jest także zbieranie odpadów. Infrastruktura towarzysząca związana ze składowiskiem odpadów to: przepompownie wód odciekowych, otwory piezometryczne do monitoringu stanu i składu wód podziemnych (9 szt.), repery geodezyjne (2 szt.), brodziki dezynfekcyjne (2 szt.), wagi samochodowe (2 szt.), pas zieleni izolacyjnej, miejsca magazynowania odpadów przewidzianych do odzysku na składowisku odpadów, ogrodzenie i drogi wewnętrzne, system monitoringu wizyjnego miejsc magazynowania i składowania odpadów.

Najbliższa zabudowa chroniona akustycznie, zlokalizowana jest w odległości ok. 362 m w kierunku północnym (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna na dz. ew. nr 39/3, obręb Tuszyn). Teren przedsięwzięcia od terenów przewidzianych pod zabudowę mieszkaniową, oddzielają lasy. W związku z realizacją przedsięwzięcia, nie zachodzi konieczność wycinki drzew i krzewów.

Obecnie eksploatowana kwatera nr II, podzielona jest na:

- podkwatery: wschodnią i zachodnią - obecnie wypełnione (eksploatacja zakończona),
- obecnie eksploatowaną nadbudowaną część kwatery II, wykonaną na ww. podkwaterach wschodniej i zachodniej,
- obecnie eksploatowaną podkwaterę IIa i podkwaterę IIb.

Kwatera nr II powstawała etapowo:

- 1) W pierwszym etapie powstała podkwatera wschodnia i zachodnia, które zostały wypełnione do rzędnej 223 m n.p.m.
- 2) Na wierzcholinie ww. podkwater wykonana została tzw. „nadbudowa kwatery” - wyrównanie powierzchni wierzchowiny podkwater, wykonanie obwałowań, uszczelnienia oraz drenażu wód odciekowych. Docelową rzędną składowania odpadów ustalono na 236 m n.p.m. Obecnie ta część kwatery nr II jest eksploatowana.
- 3) Jednocześnie powiększono powierzchnię kwatery nr II poprzez rozbudowę o dwie dodatkowe podkwatery IIa i IIb. Docelowa rzędna składowania odpadów w obrębie podkwater IIa i IIb została ustalona na 231 m n.p.m. Obecnie ta część kwatery nr II jest eksploatowana

W ramach poszczególnych części kwatery II prowadzony jest proces unieszkodliwiania odpadów D5 - Składowanie na składowiskach w sposób celowo zaprojektowany. Składowane są nieselektywnie odpady z grupy 20 z odpadami z podgrup 19 05, 19 06, 19 08, 19 09 i 19 12. Odpady dopuszczone do składowania na składowisku odpadów w Dylowie A na ww. częściach kwatery II (w nadbudowanej części kwatery II oraz podkwaterach IIa i IIb): 19 05 01 (60 000 Mg/rok), 19 05 02 (60 000 Mg/rok), 19 05 03 (75 000 Mg/rok), 19 05 99 (75 000 Mg/rok), 19 06 04 (40 000 Mg/rok), 19 06 06 (40 000 Mg/rok), 19 08 01 (30 000 Mg/rok), 19 08 02 (30 000 Mg/rok), 19 08 05 (30 000 Mg/rok), 19 08 12 (10 000 Mg/rok), 19 08 14 (10 000 Mg/rok), 19 09 01 (10 000 Mg/rok), 19 09 02 (10 000 Mg/rok), 19 09 03 (10 000 Mg/rok), 19 09 04 (10 000 Mg/rok), 19 09 05 (20 000 Mg/rok), 19 09 06 (20 000 Mg/rok), 19 09 99 (20 000 Mg/rok), 19 12 09 (50 000 Mg/rok), 19 12 12 (75 000 Mg/rok), 20 02 03 (30 000 Mg/rok), 20 03 02 (10 000 Mg/rok), 20 03 03 (30 000 Mg/rok), 20 03 04 (10 000 Mg/rok), 20 03 06 (10 000 Mg/rok), 20 03 07 (10 000 Mg/rok), 20 03 99 (75 000 Mg/rok). Łączna, maksymalna ilość odpadów dopuszczonych do składowania na kwaterze nr II wynosi obecnie do 75 000 Mg/rok i nie ulegnie ona zmianie po realizacji przedsięwzięcia. Wskazane ww. ilości poszczególnych rodzajów odpadów także nie ulegną zmianie w wyniku realizacji przedsięwzięcia (nie przewiduje się zmian w zakresie rodzajów i ilości poszczególnych rodzajów odpadów przeznaczonych do składowania w porównaniu do stanu obecnego).

Zwiększenie pojemności istniejącej, obecnie eksploatowanej kwatery nr II składowiska odpadów, będzie miało charakter eksploatacyjny (bez potrzeby prowadzenia prac budowlanych).

W celu realizacji przedsięwzięcia planuje się:

- 1) Zmianę zaprojektowanego sposobu logistycznej eksploatacji składowiska poprzez zmianę miejsca wjazdu na kwaterę II oraz zmianę przebiegu drogi technologicznej na wierzcholinie tej kwatery, co pozwoli na rezygnację z wykonania zaprojektowanego wjazdu na wierzcholinę kwatery (pomiędzy podkwaterą wschodnią, zachodnią i nadkładem na tych podkwaterach i podkwaterą IIa) i placu manewrowego i tym samym zapewnienie możliwości wypełnienia pozyskanej w ten sposób przestrzeni odpadami.
- 2) Rezygnację z projektowanego wjazdu między podkwaterą wschodnią, zachodnią i nadkładem na tych podkwaterach i podkwaterą nr IIa i wypełnienie go odpadami, co umożliwi inne ukształtowanie północno-zachodniego narożnika nadkładu w podkwaterze nr IIa i jego połączenie ze wschodnią skarpą kwatery nr II. Połączenie bryły, tworzonej przez podkwaterę wschodnią, zachodnią i nadkład na tych podkwaterach, z bryłą odpadów podkwatery nr IIa i IIb pozwoli, na uzyskanie znacznie większej powierzchni wierzcholiny na rzędnej 231,00 m n.p.m. Zwiększona powierzchnia wierzcholiny podkwatery IIa i IIb na rzędnej 231,00 m n.p.m., w części przylegającej do nadkładu kwatery nr II, zapewni techniczne warunki składowania odpadów na podkwaterze IIa i IIb do wyższej rzędnej.

Zaprojektowany układ komunikacyjny dla kwatery II zakładał realizację wjazdu na wierzcholinę nadkładu na podkwaterach wschodniej i zachodniej oraz na wierzcholinę podkwatery IIa i IIb, poprzez wykonanie drogi wjazdowej, zlokalizowanej pomiędzy podkwaterą wschodnią, zachodnią oraz nadkładem na tych podkwaterach, a

podkwaterą IIa. Droga wjazdowa rozpoczynać się miała na wysokości północno-zachodniego narożnika podkwatery nr IIa (rzędna 214,50 m n.p.m.) i kończyć platformą manewrową, usytuowaną na południowo-wschodnim narożniku wierzchołki kwatery II na rzędnej ok. 223,50 m n.p.m. Długość odcinka wjazdowego drogi, łącznie z platformą miała wynosić ok. 192 m przy szerokości drogi 4,0 m, spadek podłużny ok. 10%, powierzchnia utwardzeń ok. 768 m². Z platformy manewrowej projekt zakładał możliwość dostarczania odpadów na wierzchołki podkwatery IIa i IIb i ich formowanie do rzędnej 231,00 m n.p.m. oraz na wierzchołki nadkładu na podkwaterach wschodniej i zachodniej do rzędnej 236 m n.p.m. Zastosowanie takiego sposobu wjazdu na kwaterę nr II powodowałoby podział kwatery nr II na dwie części: 1) podkwatery wschodnią i zachodnią z nadkładem, 2) podkwaterę IIa i IIb.

Zaprojektowany wjazd ograniczył pojemność podkwatery IIa i IIb (kwatery nr II jako całości) poprzez: wyłączenie z ich pojemności kubatury wjazdu o objętości ok. 30 000 m³ oraz zmniejszenie powierzchni wierzchołki podkwatery IIa i IIb na rzędnej 231,00 m n.p.m., w stopniu eliminującym techniczną możliwość składowania odpadów powyżej rzędnej 231,00 m n.p.m., ponieważ nachylenie skarp powyżej 231 m n.p.m. skutkowałoby wykonaniem nadkładu (jako w rozumieniu od 231 m n.p.m. do 236 m n.p.m.) o kształcie zbliżonym do „dwustronnego dachu”.

W ramach planowanego przedsięwzięcia zakłada się rezygnację z budowy zaprojektowanego pierwotnie wjazdu na kwaterę nr II wraz z drogą technologiczną i placem manewrowym oraz przewiduje się zastosowanie innego układu komunikacyjnego na kwaterę, skutkującego możliwością podwyższenia rzędnych składowania odpadów w obszarze podkwatery IIa i IIb, a w konsekwencji pożądanym zwiększeniem pojemności kwatery II.

Przewiduje się wykonanie jako głównego wjazdu na kwaterę nr II (podkwaterę IIa i IIb oraz nadkład na podkwaterach wschodniej i zachodniej), wjazdu zlokalizowanego od strony północnej podkwatery IIa i IIb utworzonego na przedłużeniu wewnętrznej drogi pomiędzy halą sortowni, a płytą kompostową, w sąsiedztwie wiaty magazynowej. Droga wjazdowa na kwaterę nr II składowiska odpadów przebiegać będzie trasą począwszy od ww. wjazdu po północnej, uformowanej i dobrze zagęszczonej, skarpie podkwatery nr IIa (wzdłuż wiaty magazynowej) do południowo-wschodniego narożnika kwatery nr I i dalej południową krawędzią kwatery nr I do planowanej, tymczasowej platformy manewrowo-rozładunkowej, usytuowanej w południowo-zachodnim narożniku kwatery I. Dalej droga dojazdowa na składowisko poprowadzona zostanie od tymczasowej platformy manewrowo-rozładunkowej poprzez złożę nadkładu podkwatery zachodniej i wschodniej na podkwaterę IIa i IIb.

Budowa drogi i platformy na wierzchołki zamkniętej kwatery nr I nie będzie powodować naruszenia i przemieszczania złożonych w kwaterze odpadów. Uzyskanie projektowanego profilu następować będzie przez lokalne nadsypanie istniejących założeń materiałem inertnym. Projektowana droga dojazdowa charakteryzować się będzie parametrami: długość około 250 m (razem z platformą), szerokość – 4 m, szerokość utwardzonego pasa jezdni – około 3 m, spadek podłużny max 8 %.

Droga wykonana zostanie z płyt drogowych (pełnych lub teksturowanych), materiałów niebędących odpadami (np. tłuczeń, inne kruszywa naturalne) lub wybranych

rodzajów odpadów dopuszczonych do budowy tymczasowych dróg dojazdowych na składowiska zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2012 r. w sprawie składowisk odpadów. W przypadku wykorzystania odpadów do budowy projektowanej drogi dojazdowej na składowisko szerokość tej drogi nie będzie przekraczać 4 m, a grubość warstwy użytych odpadów – 30 cm.

Rezygnacja z projektowanego pierwotnie wjazdu między kwaterą nr II i podkwaterą nr IIa umożliwia inne ukształtowanie północno-zachodniego narożnika nadkładu w podkwaterze nr IIa i jego połączenie ze wschodnią skarpą kwatery nr I. Połączenie bryły nadkładu odpadów na podkwaterach wschodniej i zachodniej z bryłą odpadów podkwatery nr IIa pozwoli, na uzyskanie znacznie większej powierzchni wierzchowiny na rzędnej 231,00 m n.p.m. Zwiększona powierzchnia wierzchowiny podkwatery IIa i IIb na rzędnej 231,00 m n.p.m., w części przylegającej do nadkładu kwatery nr II, zapewni techniczne warunki składowania odpadów do rzędnej 236,00 m n.p.m. Przewiduje się wyrównanie końcowej rzędnej składowania na całej kwaterze nr II (wszystkie podkwatery). Projektowane ukształtowanie umożliwi docelowo stworzenie jednobryłowej kwatery nr II z wierzchowiną na rzędnej ca 236,00 m n.p.m., będącej tłem dla zamkniętej kwatery nr I.

Projektowane zmiany mają na celu zwiększenie łącznej pojemności kwatery nr II poprzez zmianę sposobu kształtowania bryły składowiska w wyniku rezygnacji z realizacji zaprojektowanego układu wjazdu technologicznego - pomiędzy kwaterą II i podkwaterą IIa i planowanym zasypaniem odpadami powstałej w ten sposób przestrzeni odpadami; utworzeniem w zastępstwie zaprojektowanego wjazdu, nowego układu wjazdu i dróg technologicznych; uzyskania możliwości podniesienia rzędnych składowania odpadów na podkwaterze nr IIa i IIb. W związku z powyższym zwiększeniu ulegnie pojemność podkwatery nr IIa i IIb o około 69 670 m³ tj. do około 274 270 m³. Łączna całkowita pojemność kwatery nr II wyniesie: około 524 155 m³. Planowane działania nie wiążą się ze zwiększeniem łącznej powierzchni składowiska odpadów.

Zmiany parametrów kwatery nr II Zakładu Zagospodarowania i Unieszkodliwiania Odpadów w Dylowie A w związku z proponowanymi zmianami docelowej rzędnej składowania i zmianami sposobu eksploatacji kwatery szczegółowo obrazuje Tabela nr 3 pn. „Zmiany parametrów kwatery nr II w związku z proponowanymi w raporcie zmianami docelowej rzędnej” znajdująca się w załączniku do niniejszej decyzji.

W związku z realizacją przedsięwzięcia nie przewiduje się ingerencji w skarpy istniejących kwater/podkwatery, w tym we wschodnią skarpe podkwatery wschodniej i zachodniej oraz wykonanej na jej wierzchowinie nadbudowy, południowo-wschodni narożnik kwatery nr I (zamkniętej i zrehabilitowanej) oraz zachodnią skarpe podkwatery IIa. Skarpa wschodnia podkwatery wschodniej i zachodniej jest już uszczelniona (uszczelnienie wykonano na etapie rozbudowy kwatery nr II o podkwaterę IIa, IIb i nadbudowę, gdyż w części południowej podkwatery IIa, zgodnie z założeniami projektowymi, przylega bezpośrednio do skarpy wschodniej), a odstępstwo od założeń projektowych, polega na wypełnieniu odpadami zaprojektowanego wjazdu i uzyskaniu dzięki temu możliwości podwyższenia maksymalnych rzędnych składowania w obszarze podkwatery IIa i IIb.

Wody odciekowe z wypełnionego odpadami projektowanego pierwotnie wjazdu będą spływały do systemu drenażu odcieków, wykonanego w niecce podkwatery nr IIa. Skarpa wschodnia podkwatery wschodniej w części nadpoziomowej stanie się równocześnie skarpą wewnętrzną podkwatery IIa i IIb (połączone powyżej grobli rozdzielającej te podkwatery) - skarpa ta została uszczelniona gliną i folią HDPE oraz zabezpieczona od góry geowłókniną i ochronno-drenażową warstwą piasku.

Podkwatery wschodnia i zachodnia kwatery nr II posiadają naturalną barierę geologiczną, która została uzupełniona uszczelnieniem w postaci bentomaty i folii PEHD oraz zabezpieczona od góry geowłókniną i ochronno-drenażową warstwą piasku. Naturalna bariera geologiczna w przypadku podkwatery IIa i IIb, uzupełniona została sztuczną barierą geologiczną na dnie i skarpach wewnętrznych kwatery. Ponadto podkwatery IIa i IIb posiadają barierę syntetyczną w postaci folii PEHD o grubości 2 mm gładkiej na dnie i teksturowanej na skarpach, ułożonej na geowłókninie zabezpieczającej strop warstwy uszczelnienia mineralnego. Na foli umieszczona została geowłóknina ochronna oraz warstwa ochronno-drenażowa z piasku. Podkwatera nadkładu (nadbudowana na wierzcholinie podkwatery wschodniej i zachodniej kwatery nr II) wyposażona została w uszczelnienie w postaci sztucznej bariery geologicznej oraz syntetycznej bariery geologicznej w postaci folii PEHD o grubości 2 mm, ułożonej na geowłókninie zabezpieczającej strop warstwy uszczelnienia mineralnego. Na warstwie uszczelniającej ułożono geowłókninę i wykonano warstwę drenażową z piasku.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązać się z ingerencją w uszczelnienie kwatery nr II. Obszar pomiędzy podkwaterą wschodnią i IIa (przewidziany dotychczas pod drogę wjazdową na składowisko), posiada uszczelnienie mineralne i syntetyczne (folia PEHD), połączone w sposób zapewniający ciągłość uszczelnienia kwatery nr II składowiska odpadów. Połączone zostało uszczelnienie dna podkwatery wschodniej i zachodniej z uszczelnieniem dna podkwatery IIa i IIb. Ponadto uszczelnienie podkwatery IIa połączono z uszczelnieniem mineralnym i syntetycznym nadbudowy na podkwaterach wschodniej i zachodniej, które pokrywa również wschodnią skarpe podkwatery wschodniej. Obszar przewidziany do wypełnienia odpadami znajduje się w zasięgu istniejących systemów drenażu kwatery nr II, zatem eksploatacja tego obszaru i wypełnienie odpadami nie spowoduje zmiany oddziaływania składowiska na środowisko, w szczególności nie wiąże się z kontaktem odpadów i wód odciekowych z powierzchnią ziemi i wodami podziemnymi. Również fragment wschodniej skarpy bryły kwatery nr I (w rejonie południowo-wschodniego narożnika - w obszarze w którym będzie przylegać podkwatera IIa) posiada uszczelnienie, wykonane na etapie rozbudowy kwatery nr II o podkwaterę IIa, IIb i nadbudowę. Uszczelnienie wykonano analogicznie do uszczelnienia skarpy wschodniej podkwatery wschodniej i zachodniej. Ww. uszczelnienie skarpy kwatery I, które składa się z gliny, folia HDPE zabezpieczonej od góry i od spodu geowłókniną oraz warstwą ochronno-drenażową z piasku, jest w sposób ciągły połączone z uszczelnieniem na dnie podkwatery IIa i IIb i podkwatery wschodniej i zachodniej. Sposób połączenia północno-zachodniego narożnika podkwatery IIa ze wschodnią skarpą kwatery nr I (rejon południowo-wschodniego narożnika kwatery nr I) polegać będzie na dosypaniu odpadów do skarpy zgodnie z technologią eksploa-

tacji składowiska. Realizacją przedsięwzięcia nie będzie wiązać się z ingerencją w skarpy wschodnią kwatery nr I.

Dokumentacja geologiczno-inżynierska wykonana w 2013 r. w celu rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich w rejonie projektowanej rozbudowy składowiska odpadów w Dylowie A, zatwierdzona decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego (znak: RŚV.7440.7.2013.CF z dnia 20.09.2013 r.) pozostaje aktualna dla stanu po realizacji przedsięwzięcia, ponieważ obszar objęty badaniami dla potrzeb ww. dokumentacji objął wschodnią część terenu zakładu od linii drogi dojazdowej u podnóża kwater nr I i nr II, gdzie na jej przedłużeniu znajduje się teren pierwotnie zaprojektowanego wjazdu na kwaterę nr II, w tym podkwaterę IIa i IIb.

Istniejący system drenażu wód odciekowych stanowi warstwa drenażowa wykonana ze żwiru (dla podkwater IIa, IIb i nadbudowy oraz dla podkwatery zachodniej i wschodniej), rur drenażowych (sączków oraz zbieraczy). Planowane przedsięwzięcie nie wiąże się z ingerencją w systemy drenażu kwatery nr II oraz dotychczasowy sposób zagospodarowania wód odciekowych. W ramach przedsięwzięcia nie będą wykonywane nowe systemy odwodnienia kwatery.

Ocieki ze składowiska odpadów wraz ze ściekami przemysłowymi z innych instalacji prowadzonych na terenie zakładu w pierwszej kolejności za pomocą przepompowni odprowadzane są do szczelnego zbiornika ścieków nieoczyszczonych, a następnie kierowane są do trzech, szczelnych zbiorników wypełnionych złożem hydrobotanicznym celem ich oczyszczenia. Po podczyszczeniu ścieki są za pomocą systemu kanalizacyjnego i układu przepompowni kierowane są do zbiornika ścieków oczyszczonych, skąd z użyciem wozów asenizacyjnych wywożone są do zewnętrznej oczyszczalni ścieków. Po realizacji przedsięwzięcia, ocieki z ww. kwater odprowadzane będą tak, jak dotychczas.

Ocieki z podkwatery IIa, IIb oraz nadbudowy, po realizacji przedsięwzięcia odprowadzane będą tak jak dotychczas (po realizacji przedsięwzięcia wykorzystywany będzie istniejący system drenażu działający w obrębie podkwatery IIa i IIb i nadbudowy wykonanej na wierzchowinie podkwatery wschodniej i zachodniej).

Wody odciekowe z obszaru po wypełnieniu odpadami pierwotnie zaprojektowanego wjazdu, będą spływały do istniejącego systemu drenażu odcieków, wykonanego w niecce podkwatery nr IIa. Istniejący zbieracz drenarski o średnicy 200 mm, ułożony przy podstawie zachodniej skarpy niecki podkwatery IIa zapewni odbiór odcieków spływających z uszczelnionej wschodniej skarpy podkwatery wschodniej i zachodniej. Spływ wód odciekowych z obszaru między podkwaterą wschodnią i zachodnią, a podkwaterą IIa, odbywać będzie się poprzez drenaż płytowy zastosowany na skarpie wschodniej podkwatery wschodniej i zachodniej w postaci warstwy ochronno-drenażowej z piasku. Pod ww. drenażem płytowym znajduje się warstwa nieprzepuszczalna (sztuczna bariera geologiczna oraz izolacja syntetyczna), stąd ocieki spływać będą do istniejącego systemu drenażu wód odciekowych, wykonanego w niecce podkwatery IIa, a nie wsiąkać do wnętrza podkwatery wschodniej i zachodniej. Wody odciekowe z nadkładu odpadów po podwyższeniu rzędnych (231 m n.p.m. - 236 m n.p.m.) leżącego w obrębie podkwatery IIa i IIb będą przechwytywane przed istniejącym drenażem odcieków odpowiednio podkwatery IIa i IIb. Dodatkowo, wody odciekowe z obszaru wypełnienia

powyżej 224 m n.p.m. (tj. powyżej górnej rzędnej zaprojektowanego pierwotnie wjazdu) leżącego w obrębie nadbudowy wykonanej na wierzcholinie podkwatery wschodniej i zachodniej mogą być przechwytywane przez istniejący drenaż odcieków wykonany dla nadbudowy.

Spółka posiada dwa pozwolenia wodnoprawne na odprowadzanie ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innych podmiotów, tj.: pozwolenie wodnoprawne wydane przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, a także pozwolenie wodnoprawne wydane przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Planowane przedsięwzięcie nie wiąże się ze zmianą ilości powstających wód odciekowych z kwatery nr II oraz nie spowoduje zmiany ich składu i stanu.

Wykonany system sieci drenażu odcieków dla podkwatery IIa, IIb i nadbudowy na wierzcholinie podkwatery wschodniej i zachodniej, jest wystarczający dla nowego kształtu i pojemności złoża odpadów. Rozwiązania dotyczące zbierania i zagospodarowania odcieków oraz wód opadowych, nie ulegną zmianie po realizacji przedsięwzięcia. W raporcie podano, że zwiększenie pojemności kwater składowania, przez podwyższenie rzędnych maksymalnych w podkwaterach IIa i IIb (do 236,00 m n.p.m.) spowoduje zwiększenie retencyjności bryły odpadów. Zatrzymanie większej ilości wody opadowej w bryle odpadów oraz większe parowanie z trawiastych powierzchni skarp, przyniesie w efekcie zmniejszenie ilości odcieków, co będzie efektem pozytywnym dla przepustowości hydrobotanicznej oczyszczalni ścieków. Przy niezmienionej powierzchni kwatery nr II jako całości ilość odcieków ze składowiska nie zwiększy się.

Zgodnie z obowiązującymi pozwoleniami wodnoprawnymi, ścieki przemysłowe z terenu zakładu, w tym wody odciekowe ze składowiska odpadów, mogą być odprowadzane jako mieszanina ścieków do kanalizacji innych podmiotów, tj. punktów zlewnych oczyszczalni ścieków w ilości dopuszczalnej: do 20 700 m³/rok dla oczyszczalni ścieków w Żelowie i do 19 500 m³/rok dla oczyszczalni ścieków w Piotrkowie Trybunalskim.

W wyniku realizacji przedsięwzięcia nie przewiduje się zmiany składu (jakości) wód odciekowych odprowadzanych do hydrobotanicznej oczyszczalni ścieków.

W obrębie podkwatery IIa i IIb istnieje rów opaskowy wykonany jako ziemny, nieuszczelniony. Dodatkowo rów opaskowy zlokalizowany jest po zachodniej stronie podkwatery zachodniej kwatery nr II. Zadaniem rowu jest przejęcie wód opadowych i roztopowych mogących dopływać z terenów sąsiednich oraz zapobieganie spływowi wód opadowych ze skarpy grobli na tereny działek sąsiednich. Wnioskodawca posiada pozwolenia wodnoprawne na odprowadzanie wód opadowych i roztopowych pochodzących z odwodnienia poprzez rowy ziemne do ziemi - decyzja Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 28 lipca 2016 r., znak: RŚVI.7322.1.55.2016.PŁ, decyzja Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 7 października 2014 r. znak: RŚVI.7322.1.84.2014.PŁ.

Planowane przedsięwzięcie nie wiąże się z ingerencją w istniejące rowy opaskowe składowiska. W wyniku realizacji przedsięwzięcia nie nastąpią zmiany stosunków wodnych w otoczeniu składowiska odpadów (brak zajęcia nowych powierzchni ziemi, brak wykonywania wykopów), które mogłyby prowadzić do powstania możliwo-

ści dodatkowego dopływu wód powierzchniowych i podziemnych do składowiska odpadów. W ramach przedsięwzięcia nie przewiduje się budowy nowych rowów opaskowych. Istniejący system rowów opaskowych to obiekty ustalone zgodnie z projektem budowlanym kwatery w oparciu o dokumentację hydrogeologiczną, uniemożliwiające dopływ wód powierzchniowych i podziemnych do składowiska odpadów.

Nadmierne wody opadowe z nowych skarp zewnętrznych podkwatery IIa i IIb, które zostaną utworzone po podwyższeniu rzędnych, będą spływać tak jak obecnie, tj. do istniejących rowów opaskowych składowiska.

Wszystkie zaprojektowane pierwotnie i wykonane obecnie systemy zbierania i odprowadzania wód opadowych i odcieków są wystarczające i posiadają rezerwy pojemności i przepustowości. Wykonany system sieci drenażu odcieków dla podkwatery IIa, IIb i nadbudowy na wierzchowinie podkwatery wschodniej i zachodniej jest wystarczający dla nowego kształtu i pojemności złoża odpadów. Istniejący system rowów opaskowych dla stanu po realizacji przedsięwzięcia będzie wystarczający.

Realizacja przedsięwzięcia nie zmieni określonych w projekcie budowlanym parametrów technicznych w zakresie: nośności gruntów, wytrzymałości systemów uszczelnień, wytrzymałości rurociągów, stabilności skarp, ponieważ projekt opracowany był dla najwyższej wartości maksymalnej rzędnej składowania odpadów - tj. dla 236,00 m n.p.m. (w tym również dla podkwatery IIa i IIb).

Dla planowanego przedsięwzięcia przyjęto, że konieczna będzie rozbudowa systemu monitoringu wód podziemnych, poprzez wykonanie dwóch dodatkowych hydrogeologicznych otworów obserwacyjnych:

- piezometru obserwacyjnego o głębokości ok. 25-30,0 m, usytuowanego na napływie wód w rejon składowiska odpadów (zlokalizowanego w północno-wschodniej części terenu zakładu),
- piezometru obserwacyjnego o głębokości ok. 25-30,0 m, usytuowanego na odpływie wód z rejonu podkwatery IIa i IIb składowiska odpadów (zlokalizowanego w południowo-środkowej części składowiska, przy granicy południowej).

Po rozbudowie systemu monitoringu, prowadzona będzie obserwacja pierwszego poziomu wodonośnego, stanowiącego jednocześnie pierwszy użytkowy poziom wodonośny w obszarze lokalizacji składowiska.

W związku z przeprowadzonymi w 2021 r. modernizacjami systemu odgazowania składowiska aktualnie całe składowisko odpadów w Dylowie A objęte jest aktywnym systemem odgazowania z dwoma pochodniami - po jednej pochodni na każdą kwaterę (nr I i nr II).

Obecnie, kwatera nr II wyposażona jest w aktywny system odgazowania. System odgazowania podkwatery IIa i IIb tworzy układ pięciu pionowych studni odgazowania. Studnie odgazowania zakończone są szczelnymi głowicami, do których podłączone zostały przewody gazowe do odprowadzania gazu składowiskowego do stacji spalania. Przewody gazowe umieszczone są na zewnętrznych częściach składowiska (skarpach/wierzchowinie), a ich ułożenie jest zmienne - zależne od bieżącej eksploatacji. Przewody gazowe, tak samo jak same studnie odgazowania, są podnoszone sukcesywnie do góry wraz ze wzrostem złoża odpadów. Gaz składowiskowy z obrębu podkwatery IIa, IIb oraz podkwatery wschodniej i zachodniej odprowadzany jest do

jednej, zbiorczej stacji spalania, która będzie również wykorzystywana do obsługi kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia. Składa się ona ze stacji ssawo-dmuchawy ze sterowaniem oraz pochodni gazowej z palnikiem, osłoną i daszkiem. Stacja spalania posadowiona jest w stałym miejscu - na betonowym podłożu na półce technologicznej skarpy południowej kwatery nr II (w rejonie łączenia bryły odpadów podkwatery wschodniej i zachodniej z wykonaną na ich wierzchowinie nadbudową z podkwatą IIa i IIb). Dodatkowo, system odgazowania kwatery nr II wykorzystywany jest również do odgazowania (odpowietrzenia) instalacji do zbierania i odprowadzania wód odciekowych z podkwatery wschodniej i zachodniej (poprzez podłączenie do systemu odgazowania zewnętrznych rewizji zainstalowanych na zbieraczach odcieków). Na linii przewodów gazowych odprowadzających gaz składowiskowy do stacji spalania znajdują się zawory odwadniające. Sukcesywne odwadnianie systemu odgazowania jest standardową czynnością obsługową, zapewniającą bezpieczne i prawidłowe użytkowanie całej instalacji. Do odgazowania kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia wykorzystywana będzie obecnie działająca w obrębie kwatery nr II instalacja do odprowadzania gazu składowiskowego.

W związku z realizacją przedsięwzięcia, nie przewiduje się wykonywania dodatkowych studni odgazowania oraz instalacji dodatkowych pochodni biogazowych. Stan obecny układu odgazowania w obrębie podkwatery IIa i IIb (studnie odgazowania rozlokowane w różnych obszarach podkwatery IIa i IIb obejmujące swoim zasięgiem odgazowania całą powierzchnię tych podkwat) oraz w obrębie podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z nadbudową (układ poziomego odgazowania z wykorzystaniem części istniejących pionowych studni odwadniająco-odgazowujących), będzie odpowiedni i wystarczający do odgazowania kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia.

Obecny stan układu odgazowania w obrębie podkwatery IIa i IIb oraz w obrębie podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z nadbudową będzie odpowiedni i wystarczający do odgazowania kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia. Istniejąca pochodnia ma odpowiednie parametry techniczne, w tym odpowiednią wydajność do obsługi całej kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia. Wydajność maksymalna pochodni wynosi 91 m/h (zgodnie z DTR), a aktualnie spala się w niej około 30 m/h gazu składowiskowego. Na etapie montażu dobrano pochodnię z dużym zapasem wydajności, tak aby mogła obsługiwać kwaterę nr II przy docelowych założeniach eksploatacyjnych.

Po realizacji przedsięwzięcia będzie następowało dalsze, systematyczne podnoszenie istniejących studni odgazowujących na podkwaterze IIa i IIb oraz odwadniająco-odgazowujących zlokalizowanych w obszarze podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z wykonaną na ich wierzchowinie nadbudową - w miarę podnoszenia złoża odpadów. Przewody gazowe służące do odprowadzania gazu składowiskowego z podkwatery IIa i IIb także będą podnoszone wraz ze wzrostem złoża odpadów. Układ poziomego odgazowania, służący do odgazowania podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z wykonaną na ich wierzchowinie nadbudową nie będą wymagać podnoszenia wraz ze wzrostem złoża odpadów, ponieważ zainstalowany jest w stałym miejscu wewnątrz złoża odpadów. Po realizacji przedsięwzięcia będzie dokonywane sukcesywne odwadnianie przewodów gazowych, zapewniając tym samym bezpieczne i prawidłowe użytkowanie całej instalacji.

Realizacja przedsięwzięcia nie będzie powodowała zmiany technologii składowania odpadów w stosunku do stanu obecnego. W dalszym ciągu będzie stosowany układ warstw poprzecznych. Eksploatacja kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia, prowadzona będzie w wyznaczonych działkach roboczych w celu ograniczenia powierzchni składowanych odpadów ekspozycyjnych na oddziaływanie warunków atmosferycznych, w tym rozwiewania odpadów. Kwatera składowania odpadów dzielona będzie na działki robocze o powierzchni nie większej niż 1600 - 2000 m. Plantowanie odpadów prowadzone będzie w warstwach nieprzekraczających 0,5 m, z bieżącym zagęszczaniem. Grubość jednej warstwy odpadów po zagęszczeniu wynosić będzie maks. 2 m. Formowanie i zagęszczanie prowadzone będzie za pomocą kompaktora (maks. 2 szt.). Pomocniczo, w procesie składowania odpadów wykorzystywane mogą być również ładowarki. Warstwy odpadów zagęszczonych przykrywane będą warstwą izolacyjną z materiałów niebędących odpadami (np. w postaci piasku, żwiru, pospółki) lub odpadów o charakterze obojętnym o miąższości 0,10 - 0,30 m. Na warstwy izolacyjne wykorzystywane będą wybrane rodzaje odpadów, zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Miąższość warstwy izolacyjnej będzie okresowo kontrolowana wizualnie, a w przypadku zapadania się wierzchowiny składowiska (wskutek nierównomiernego osiadania) zapadlisko uzupełniane będzie materiałem izolacyjnym o miąższości do 0,20 m (przy zachowaniu udziału warstwy izolacyjnej w stosunku do warstwy składowanych odpadów - 15%) i zagęszczane.

Od strony zachodniej podkwatery IIa, odpady dosypywane będą do istniejącej, wschodniej skarpy podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z wykonywaną obecnie na ich wierzchowinie nadbudową (od podstawy skarpy w górę, z zapewnieniem jej stateczności) oraz skarpy wschodniej kwatery nr I (wyłącznie w obszarze jej południowo-wschodniego narożnika, tj. do wysokości grobli północnej podkwatery IIa i IIb). Od strony północnej deponowanie odpadów na podkwaterze IIa ograniczone zostanie do obszaru wyznaczonego przez wewnętrzną krawędź grobli podkwatery IIa i IIb. Natomiast od strony wschodniej podkwatery IIa deponowanie odpadów ograniczone zostanie przez uformowaną już na tą chwilę część nadpoziomową podkwatery IIb (odpady układane będą w sposób bezpośrednio przylegający do istniejącego złoża odpadów podkwatery IIb). W wyniku wypełnienia przestrzeni zaprojektowanego pierwotnie wjazdu, złożo odpadów od strony zachodniej podkwatery IIa oparte będzie bezpośrednio o skarpe wschodnią podkwatery wschodniej i zachodniej wraz z wykonaną na ich wierzchowinie nadbudową, a północno-zachodni narożnik podkwatery IIa będzie bezpośrednio dolegał do kwatery nr I (w obszarze jej południowo-wschodniego narożnika). W wyniku podwyższenia rzędnych składowania w obszarze podkwatery IIa i IIb składowanie odpadów na tych podkwaterach będzie odbywało się przy zastosowaniu obecnie praktykowanej technologii do wyższej rzędnej tj. 236 m n.p.m. Docelowo, po realizacji planowanego przedsięwzięcia, kwatera nr II utworzy jedną, zwartą bryłę odpadów o równych w poszczególnych częściach kwatery rzędnych składowania (236 m n.p.m. - w obrębie nadbudowy wykonanej na podkwaterze wschodniej i zachodniej oraz podkwatery IIa i IIb). Uzyskana w wyniku realizacji przedsięwzięcia dodatkowa objętość składowiska, zapełniana będzie odpadami dopuszczonymi do unieszkodliwiania metodą D5 oraz odpadami i/lub materiałami niebędącymi odpadami dopusz-

czonymi do odzysku w ramach prawidłowej eksploatacji składowiska zgodnie z udzielonym pozwoleniem zintegrowanym oraz obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa.

Zgodnie z posiadanym przez Spółkę pozwoleniem zintegrowanym, możliwe jest równoczesne eksploatowanie podkwater IIa i IIb, które zgodnie z założeniami projektowymi w części nadpoziomowej tworzą jedno złożo odpadów, oraz równoczesna eksploatacja nadbudowanej części na podkwaterach wschodniej i zachodniej.

Eksploatacja kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia zapewnić będzie: ograniczenie powierzchni składowanych odpadów ekspozycyjnych na oddziaływanie warunków atmosferycznych (składowanie odpadów w danym czasie będzie następować w obrębie wyznaczonej działki roboczej), przeciwdziałanie rozwiewaniu odpadów (stosowane będą siatki ograniczające rozwiewanie odpadów), składowanie odpadów w danym czasie będzie następować w wyznaczonych działkach roboczych, a po osiągnięciu zakładanej miąższości złoża odpadów nastąpi przysypanie składowanych odpadów warstwą izolacyjną, gromadzenie wód odciekowych i poddawanie ich oczyszczaniu w stopniu umożliwiającym ich przyjęcie na oczyszczalnię ścieków, stateczność geotechniczną składowanych odpadów (odpady będą na bieżąco zagęszczane; będzie utrzymywane zakładane nachylenie skarp). Zieleń izolacyjna na terenie składowiska odpadów Dylowie A jest poddawana sukcesywnym zabiegom pielęgnacyjnym, jak również na bieżąco uzupełniane są jej ewentualne ubytki. Dla rejestracji zdarzeń zachodzących na terenie zakładu przez 24 godziny na dobę wykonano cyfrowy sieciowy system monitoringu, oparty na 20 kamerach rozmieszczonych na terenie zakładu. Kamery zamontowano dla potrzeb monitorowania poszczególnych części zakładu, w tym miejsc magazynowania i składowania odpadów wraz z pasem otaczającym miejsca magazynowania i składowania odpadów oraz dróg dojazdowych na terenie zakładu (systemem monitoringu objęta jest większa część powierzchni zakładu). Systemem monitoringu objęte są m.in. kwatera składowania odpadów, wiaty magazynowe, plac kompostowy, kompostownia odpadów oraz drogi wewnętrzne na terenie zakładu. Lokalna stacja podglądu oraz główny punkt dystrybucyjny znajdują się w budynku biurowo-socjalnym.

W ramach bieżącej eksploatacji składowiska dopuszcza się wykorzystanie materiałów niebędących odpadami np. piasek, żwir, tłuczeń, pospółka, humus, gleba/ziemia niebędące odpadami, produkt - nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, a także wybrane rodzaje odpadów (do wykonywania warstw izolacyjnych, dróg technologicznych, budowy skarp, w tym obwałowań, kształtowania korony składowiska, a także porządkowania i zabezpieczenia przed erozją wodną i wietrzną skarp i powierzchni korony oraz wykonywania okryw rekultywacyjnej). Zgodnie z obowiązującym pozwoleniem zintegrowanym procesy odzysku klasyfikowane są jako proces R5 lub proces R3, ale także jako R13 (magazynowanie odpadów poprzedzające właściwe procesy odzysku na kwaterze).

Założenia przyjęte do wyznaczenia rocznych ilości odpadów dopuszczonych do odzysku w ramach eksploatacji kwatery nr II na potrzeby uzyskania zmiany pozwolenia zintegrowanego z 2017 r. - jako do budowy tymczasowych dróg technologicznych, do budowy skarp, w tym obwałowań oraz kształtowania korony składowisk, czy

wykonywania bieżącej okrywy rekultywacyjnej, będą wystarczające dla eksploatacji kwatery nr II składowiska po realizacji przedsięwzięcia. Wobec tego w ramach eksploatacji kwatery nr II po realizacji przedsięwzięcia przewiduje się, że odpady przeznaczone do odzysku na składowisku będą wykorzystywane w ilościach nie większych niż zostało to określone w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym, tj.: do wykonywania warstw izolacyjnych w ilości do 11 250,00 Mg/rok, do budowy tymczasowych dróg dojazdowych w ilości do 960,00 Mg/rok, do budowy skarp, w tym obwarowań, kształtowania korony składowiska, a także porządkowania i zabezpieczenia przed erozją wodną i wietrzną skarp i powierzchni korony w ilości do 6080,00 Mg/rok, do wykonywania bieżącej okrywy rekultywacyjnej (biologicznej) w ilości do 1094,00 Mg/rok. Odpady te będą magazynowane w stosach, w kontenerach, pojemnikach lub opakowaniach typu big-bag, w sposób uporządkowany, w wyznaczonych miejscach na terenie Zakładu. Spółka w ramach eksploatacji składowiska zamiast odpadów może wykorzystywać materiały nie będące odpadami.

Odpady przewidziane do odzysku na składowisku w ramach jego prawidłowej eksploatacji mogące powodować ewentualne uciążliwości zapachowe (tj. odpady o kodach: 02 03 80, 02 07 80 i 19 08 05) nie będą magazynowe, tylko na bieżąco poddawane procesom przetwarzania na składowisku.

Planowane przedsięwzięcie nie obejmuje rekultywacji składowiska odpadów. Rekultywacja kwatery nr II będzie miała miejsce po zaprzestaniu przyjmowania odpadów do składowania i po uzyskaniu decyzji o wyrażeniu zgody na zamknięcie składowiska. Zaprzestanie przyjmowania odpadów do składowania nastąpi po osiągnięciu maksymalnych rzędnych składowania, określonych dla kwatery nr II. Składowanie odpadów będzie zakończone ostatnią warstwą izolacji końcowej. Po dniu zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na kwaterze nr II, skarpy oraz powierzchnia korony składowiska zostaną uporządkowane i zabezpieczone przed erozją wodną i wietrzną przez wykonanie odpowiedniej okrywy rekultywacyjnej. Do wykonania okrywy rekultywacyjnej przewiduje się wykorzystanie wybranych rodzajów odpadów lub/i materiałów niebędących odpadami. W przypadku wykorzystywania odpadów, konstrukcja okrywy uzależniona będzie od właściwości odpadów. Minimalna miąższość okrywy rekultywacyjnej umożliwiać będzie powstanie i utrzymanie trwałej pokrywy roślinnej. W przypadku wykorzystywania odpadów do rekultywacji, stosowane będą wyłącznie rodzaje odpadów wskazane w rozporządzeniu w sprawie składowisk odpadów, zgodnie z warunkami wykorzystania (odzysku) określonymi w tym rozporządzeniu dla poszczególnych rodzajów odpadów. Docelowy kierunek rekultywacji zakłada się jako rolny bądź leśny, przy czym ostateczny kierunek rekultywacji zostanie określony w dokumentacji określającej techniczny sposób zamknięcia i rekultywacji składowiska, z uwzględnieniem przepisów prawa miejscowego.

Spółka prowadzi prace związane z zamaszynowaniem wybudowanej hali sortowni odpadów. W analizach dotyczących zakresu i wielkości oddziaływania, uwzględniono emisję z planowanej hali sortowni. Występuje kumulacja oddziaływań instalacji i działalności prowadzonych w ramach Zakładu w zakresie emisji ścieków, emisji substancji i pyłów do powietrza, a także w zakresie emisji hałasu. Nie przewiduje się wystąpienia kumulacji oddziaływań z innymi przedsięwzięciami, których oddziaływania

mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, w zakresie w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem (brak jest takich przedsięwzięć w rejonie zakładu).

Planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza w fazie eksploatacji w związku z pracą kompaktora oraz ładowarki na wierzchołku kwatery nr II, a także oraz funkcjonowaniem instalacji odgazowania kwatery II. Ponadto będzie miała miejsce emisja ze źródeł ujętych w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym dla instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, m.in. wentylatory dachowe sortowni, wylot gazów odlotowych z sortowni odpadów oczyszczonych za pomocą jednostki filtracyjnej (filtr tkaninowy), biofiltry, plac dojrzewania stabilizatu i plac kompostowni, maszyny i pojazdy (w tym m.in. 3 ładowarki, przetrzucarka, wózek widłowy, hakowiec), kruszarka, rozdrabniacz, transport odpadów przeznaczonych do przetworzenia w ramach instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów oraz odpadów wytworzonych na zewnątrz. Z przeprowadzanych obliczeń rozprzestrzeniania zanieczyszczeń w powietrzu wynika, że eksploatacja Zakładu, w tym składowiska odpadów, nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, ani wartości odniesienia poza granicami terenu, do którego wnioskodawca posiada tytuł prawny. Zgodnie z wynikami obliczeń modelowych dot. rozprzestrzeniania się substancji i pyłów w powietrzu stężenia maksymalne amoniaku nie przekroczą wartości przyjętej jako wartości progowa wyczuwalności zapachowej. Zważając na odległość od zabudowy mieszkaniowej, nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko w tym na ludzi w zakresie emisji substancji złośliwych, w związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia i kumulacją emisji z istniejącego Zakładu.

Pomimo zachowania standardów jakości środowiska w planowanej instalacji konieczne jest stosowanie metod minimalizujących emisję pyłów i gazów m.in. poprzez: prowadzenie procesów składowania odpadów zgodnie z instrukcją prowadzenia składowiska odpadów, w tym stosowanie warstwy izolacyjnej, utrzymanie w sprawności i w razie potrzeby rozbudowa systemu odgazowania składowiska, stosowanie sprawnych technicznie urządzeń specjalistycznych typu ładowarka i kompaktor.

W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się powstanie nowych źródeł hałasu. Nie przewiduje się także zmiany parametrów pracy kompaktora i ładowarki. W przypadku wymienionych źródeł emisji zmiana polega na poszerzeniu obszaru pracy prowadzonego przez te urządzenia w ramach kwatery nr II i zmianie wysokości źródeł hałasu w związku z podwyższeniem dopuszczalnej rzędnej składowania odpadów do 236 m n.p.m. w ramach podkwatery nr IIa i IIb. W analizie akustycznej uwzględniono inne źródła hałasu w ramach Zakładu, ujęte w pozwoleniu zintegrowanym, tj. m.in. wentylatory napowietrzające tunele kompostowych, wentylatory biofiltra, przetrzucarkę do stabilizatu/kompostu, ładowarkę, wózek widłowy, wentylatory hali sortowni, itp. Źródłem hałasu w ramach Zakładu jest także praca pojazdów ciężarowych transportujących odpady. Transport związany jest z dostarczaniem odpadów do hali sortowni (część mechaniczna instalacji MBP), odpadów do kompostowania do części biologicznej instalacji MBP, dostarczaniem odpadów przewidzianych do odzysku na składowisku oraz odbiorem odpadów surowcowych z Zakładu. Przetwa-

rzanie odpadów w ramach części mechanicznej instalacji MBP prowadzone jest w dwuzmianowym trybie pracy, tj. tylko w porze dnia w godzinach 6:00 - 22:00. Nie przewiduje się prowadzenia eksploatacji kwatery nr II w porze nocy, tj. nie przewiduje się pracy kompaktora oraz ładowarki. Nie przewiduje się prowadzenia transportu odpadów w ramach Zakładu w porze nocy.

Przeprowadzona analiza w zakresie oddziaływania akustycznego wykazała brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy najbliższych terenów chronionych akustycznie, dla pory dnia. Planowane przedsięwzięcie nie będzie powodowało istotnego negatywnego oddziaływania na środowisko ze względu na emisję hałasu.

Ograniczenie emisji hałasu z terenu instalacji do środowiska można uzyskać poprzez używanie sprawnych i dopuszczonych do ruchu maszyn i pojazdów, spełniających obowiązujące normy i wymagania techniczne i BHP; używanie maszyn i urządzeń stanowiących źródła hałasu o wysokim poziomie mocy akustycznej tylko w porze dziennej, prowadzenie prac eksploatacyjnych na składowisku tylko w porze dnia, wyłączanie zbędnych, nieużywanych w danym momencie urządzeń, maszyn i narzędzi emitujących hałas, dbanie o właściwy stan techniczny urządzeń, zwłaszcza tych stanowiących istotne źródła hałasu na terenie zakładu.

W ramach przedsięwzięcia nie przewiduje się zmiany rodzajów oraz ilości odpadów wytwarzanych w wyniku funkcjonowania instalacji, eksploatacji maszyn i urządzeń w ramach składowiska odpadów w stosunku do stanu obecnego przyjętego w obowiązującym pozwoleniu zintegrowanym.

Spółka w związku z funkcjonowaniem składowiska odpadów w celu ograniczania uciążliwości odorowych podejmuje następujące techniki i działania: stosowanie systemu odgazowania na składowisku odpadów (z końcowym spalaniem biogazu w pochodniach), posiadanie pasa zieleni izolacyjnej i lokalizacja obiektu w enklawie lasu na terenach wyznaczonych w miejscowym planie pod gospodarkę odpadami, stosowanie warstwy przesypowych (izolacyjnych) zgodnie z technologią składowania odpadów, kierowanie do składowania odpadów zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu w sprawie dopuszczenia odpadów do składowania na składowiskach.

W przypadku stwierdzenia zanieczyszczeń w wodach podziemnych w rejonie składowiska zostaną wykonane następujące czynności: inspekcja terenu wokół piezometrów, sprawdzenie stanu zabezpieczenia otworów przed dostawaniem się zanieczyszczeń z zewnątrz (niezwiązanych z oddziaływaniem składowiska), wykonanie pompowania oczyszczającego, niezwłoczne wykonanie dodatkowych analiz wód podziemnych, w zakresie następujących wskaźników: odczyn pH, przewodność elektryczna właściwa, ogólny węgiel organiczny, sód, magnez, chlorki, wapń, siarczany, twardość ogólna, twardość węglanowa, twardość niewęglanowa, azot amonowy i organiczny. Dodatkowo wykonane będzie określenie źródła zanieczyszczenia. W przypadku potwierdzenia występowania zanieczyszczeń w wodach podziemnych związanych z bezpośrednim, negatywnym oddziaływaniem kwatery zostaną wykonane następujące czynności: powiadomiony zostanie wojewódzki inspektor ochrony środowiska oraz państwowy powiatowy inspektor sanitarny, a także ustalony zostanie z orga-

nami sposób dalszego postępowania (jeżeli to będzie konieczne, nastąpi wstrzymanie eksploatacji składowiska).

W trakcie funkcjonowania składowiska Spółka nie informowała, w trybie art. 138 ustawy o odpadach, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, ponieważ nie stwierdzono na składowisku odpadów zmian obserwowanych parametrów, wskazujących na możliwość wystąpienia lub powstania zagrożeń dla środowiska lub dla życia lub zdrowia ludzi. Na składowisku odpadów w Dylowie A nie dochodzi do utrzymujących się trendów wzrostowych stężeń substancji zanieczyszczających. Wyniki prowadzonych badań monitoringowych nie wykazują na możliwość wystąpienia lub powstania zagrożeń dla środowiska lub dla życia lub zdrowia ludzi, a tym samym nie było potrzeby powiadamiania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

Przyjmuje się, że w związku z realizacją przedsięwzięcia nie dojdzie do katastrofy budowlanej, w tym naruszenia stabilności istniejących skarp. Spółka w ramach monitoringu składowiska prowadzi cykliczne (raz na rok) pomiary geotechniczne stateczności zboczy składowiska odpadów w Dylowie A, które przekazywane są do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Ze sprawozdań tych wynika, że poddawane badaniu, istniejące skarpy składowiska są stateczne. Projektowane podstawowe parametry techniczne bryły odpadów, która formowana będzie w ramach przedsięwzięcia, nie będzie naruszać stabilności istniejących skarp, jak również zapewniać będzie stabilność całej bryły kwatery. Bryła odpadów planowana do utworzenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia charakteryzować się będzie nachyleniem skarp nie większym niż 1:2. Bryła odpadów planowana do utworzenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia w obrębie podkwatery IIa i IIb na poziomie powyżej rzędnej 231 m n.p.m., utworzona zostanie z zachowaniem półki technologicznej (statecznościowej) o szerokości minimum 4 m. Aby zachować stabilność kwatery nr II, w wyniku realizacji przedsięwzięcia, należy zapewnić: nachylenia skarp nie większe od 1:2, półkę technologiczną (statecznościową) o szerokości minimum 4.0 m w obrębie podkwatery IIa i IIb na rzędnej 231 m n.p.m., spadki podłużne wjazdów i dróg technologicznych mniejsze od 10%, spadki wierzchowiny nie mniejsze od 1%, wykonywanie bieżącej okrywy biologicznej z obsiewem roślinnością szybko ukorzeniającą się w celu dodatkowego umocnienia skarp, stałą kontrolę stateczności zboczy, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, dobre zagęszczenie odpadów.

Zgodnie z obowiązującym pozwoleniem zintegrowanym obecnie w ramach składowiska odpadów wykorzystywana jest woda w ilości do 100 m³/rok, która służy do przygotowywania roztworu dezynfekcyjnego wykorzystywanego w brodzikach dezynfekcyjnych. W związku z eksploatacją przedmiotowego przedsięwzięcia nie przewiduje się zmiany w zakresie zapotrzebowania na wodę. Nie przewiduje się zapotrzebowania na wodę na cele technologiczne prowadzone w ramach kwatery nr II składowiska. W ramach składowiska odpadów nie wykorzystuje się surowców, chociaż instrukcja prowadzenia składowiska dopuszcza stosowanie surowców (piasek, żwir, pospółka) do tworzenia warstw izolacyjnych (w ilości do 11250 Mg/rok), budowy skarp i obwałowań (w ilości do 6080 Mg/rok), tworzenia bieżącej okrywy rekultywacyjnej (piasek gliniasty

z humusem w ilości do 1094 Mg/rok). W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się zmian w tym zakresie. Obecnie w ramach składowiska odpadów wykorzystywane jest paliwo w ilości do 35 Mg/rok. Zapotrzebowanie związane jest z pracą kompaktora i ładowarki na składowisku odpadów. Realizacja przedsięwzięcia nie wiąże się ze zmianą w tym zakresie. Przewidywane zapotrzebowanie na energię elektryczną wynosi ok. 1,8 MWh/rok. W tym zakresie również nie przewiduje się zmian.

W fazie eksploatacji przewiduje się dalsze prowadzenie składowiska w ramach funkcjonującego zakładu, zgodnie z pozwoleniem zintegrowanym oraz instrukcją prowadzenia składowiska (zmienionymi w zakresie docelowej rzędnej składowania odpadów i pojemności składowiska). W wyniku realizacji przedsięwzięcia nie przewiduje się zmiany rodzajów, ilości, sposobu i miejsca magazynowania odpadów wytwarzanych w wyniku funkcjonowania instalacji, eksploatacji maszyn i urządzeń w ramach składowiska odpadów.

W obrębie kwatery znajdują się pasy zieleni izolacyjnej. Istniejąca szata roślinna to antropogeniczne zasiewy traw lub rośliny ruderalne wczesnych etapów sukcesji wtórnej, porastające skarpy kwatery. Występująca fauna uwarunkowana jest działalnością człowieka, nie posiada walorów cennych przyrodniczo i nie stanowi potencjalnych miejsc występowania siedliska dzikich zwierząt. Nie zaobserwowano występowania płazów i gadów w obrębie terenu przedsięwzięcia. Ze względu na ogrodzenie istniejących zbiorników retencji ścieków, w tym oczyszczalni hydrofitowej, dostęp płazów jest ograniczony. Zważając na obecne zagospodarowanie terenu przewidzianego pod planowane przedsięwzięcie oraz ogrodzenie Zakładu ocenia się, że dostęp dużych zwierząt jest tu ograniczony. Ponadto teren ten nie posiada cech pozwalających zaklasyfikować go jako ważne pod względem przyrodniczym miejsce bytowania, żerowania ptaków i ssaków. Przedsięwzięcie nie wiąże się z ingerencją w istniejące pasy zieleni izolacyjnej (nie będzie dochodzić do zajęcia nowej, dodatkowej powierzchni).

Składowisko odpadów zostało zbudowane i jest eksploatowane godnie z warunkami określonymi w pozwoleniu zintegrowanym. Pozwala to ograniczyć do minimum ryzyko wystąpienia katastrof budowlanych i ograniczyć ryzyko negatywnego oddziaływania w przypadku katastrofy naturalnej. W przypadku sytuacji awaryjnych, podejmowane działania będą zgodnie z planem awaryjnym, stanowiącym załącznik do instrukcji prowadzenia składowiska odpadów.

W ramach planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się prowadzenia prac rozbiórkowych. W rejonie przedsięwzięcia brak jest obiektów zabytkowych, a także stanowisk archeologicznych. Przedsięwzięcie nie znajduje się w obrębie korytarzy ekologicznych. Na terenie przedsięwzięcia nie stwierdzono występowania chronionych gatunków roślin zwierząt, a także grzybów. W rejonie terenu przedsięwzięcia nie stwierdzono występowania obiektów zabytkowych, a także obszarów wodno-błotnych i innych o płytkim zaleganiu wód podziemnych. W sąsiedztwie terenu przedsięwzięcia występują tereny leśne. Przedsięwzięcie nie będzie stanowiło zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Z uwagi na położenie przedsięwzięcia w centralnej Polsce, nie ma ryzyka wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko. Teren objęty przedsięwzięciem położony jest poza obszarami

objętymi ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. W odległości ok. 6,6 km od planowanego przedsięwzięcia położony jest Działoszyński Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy. Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 względem planowanego przedsięwzięcia jest leżący w odległości ok. 9,6 km obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Załęczański Łuk Warty PLH100007. Z uwagi na rodzaj, charakterystykę, skalę przedsięwzięcia oraz odległość nie będzie miało ono znaczącego negatywnego oddziaływania na cele ochrony, przedmioty ochrony, integralność obszarów i spójność Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać także na pozostałe formy ochrony przyrody.

Mając na uwadze szczegółowe informacje zawarte w raporcie o oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ocenia się, że nie występuje konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia będącego przedmiotem prowadzonej oceny oddziaływania na środowisko. Raport spełnia wymagania określone w art. 66 u.o.ś. w sposób kompleksowy analizuje wszystkie komponenty środowiska, na które przedsięwzięcie będzie oddziaływać. Na bazie analiz przedstawionych w raporcie nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych norm emisji w odniesieniu do wszystkich opisanych w nim oddziaływań na środowisko, a w szczególności na jakość powietrza, oddziaływanie akustyczne oraz środowisko wodnogruntowe.

Ustalenie środowiskowych uwarunkowań odbyło się z uwzględnieniem w całości uzgodnień Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, a także, opinii Marszałka Województwa Łódzkiego oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pajęcznie w takim zakresie, w jakim zamieszczone w przedmiotowych opiniach wskazania nie pokrywały się z warunkami realizacji przedsięwzięcia wskazanymi w postanowieniach organów uzgadniających. Nie występuje konieczność nałożenia na Spółkę obowiązku uwzględnienia w zagospodarowaniu terenu składowiska odpadów pasa zieleni w celu ograniczenia niedogodności powstających na składowisku w wyniku emisji odorów, pyłów i aerozoli (opinia higieniczno-zdrowotna), gdyż jak wynika z ustaleń raportu wokół składowiska występuje pas zieleni izolacyjnej o szerokości min. 10 m, co stanowi wypełnienie wymogów BAT określonych w § 10 rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r., poz. 1902).

Zgodnie z art. 79 ust. 1 u.o.ś. przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Burmistrz Pajęczna dwukrotnie, w dniu 2 lipca 2020 r. oraz w dniu 9 grudnia 2021 r. ogłosił procedurę udziału społeczeństwa w postępowaniu wskazując termin 30 dni na składanie uwag i wniosków. W pierwszym terminie do Urzędu Gminy i Miasta w Pajęcznie wpłynęło 365 jednobrzmiących deklaracji sprzeciwu wobec realizacji przedsięwzięcia, z czego 42 mające nieczytelny podpis, brak adresu, 35 deklaracji zawierało adresy, 315 deklaracje sprzeciwu tylko z podpisami,

ponadto złożone zostały protesty przez mieszkańców Dylowa Szlacheckiego, Tuszyń, Dylowa A (miejscowości położonych najbliżej miejsca lokalizacji przedsięwzięcia). W drugim terminie wpłynęło - 10 deklaracji sprzeciwu złożonych w różnych formach, głównie na adres e-mail, - 1 deklaracja sprzeciwu od sołectwa Tuszyń podpisana przez 17 osób, - 23 deklaracje sprzeciwu za pośrednictwem Sołectwa Dylów Szlachecki, na adres e-mail, - 111 deklaracji sprzeciwu od mieszkańców, w tym 32 z adresami i dodatkowo 17 zawierających nieczytelny podpis. Ponadto złożone zostały również pisma opatrzone tytułem sprzeciw społeczny przez 298 osób i 17 imiennych „deklaracji sprzeciwu” oraz „sprzeciwów społecznych” za pośrednictwem Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Dylów Szlachecki „Nasza Wieś Szlachecka”.

W przedmiotowych uwagach i wnioskach poza ogólnym sprzeciwem wobec realizacji przedsięwzięcia i żądaniem wydania decyzji odmownej podnoszono następujące kwestie: planowana inwestycja znajduje się w bliskiej odległości od zabudowań mieszkaniowych; gmina nie posiada faktycznej możliwości sprawowania kontroli nad ilością przywożonych odpadów na wysypisko w Dylowie A; inwestycja nie będzie sprzyjała rozwojowi sołectw znajdujących się w pobliżu składowiska oraz miasta Pajęczno, ponieważ nikt nie zechce mieszkać w okolicy wysypiska; zielona okolica oraz las ulegną zniszczeniu oraz stracą na atrakcyjności turystycznej; wyższe wysypisko oznacza więcej odpadów oraz zwiększenie ilości samochodów ciężarowych transportujących śmieci co zagraża bezpieczeństwu mieszkańców; smród i odór składowanych śmieci będzie większy, a fetor odczuwają wszyscy mieszkańcy okolicy; obiekt nie jest instalacją zamkniętą co sprawi, że cała okolica odczuje unoszący się smród; odczuwalny będzie spadek wartości nieruchomości znajdujących się w pobliżu; okoliczni mieszkańcy odczuwają pogorszenie jakości życia; nastąpi znaczne pogorszenie jakości wody w gminie Pajęczno; inwestycja znacząco wpłynie na środowisko poprzez jego zniszczenie oraz ograniczenie korzystania z niego jako dobra publicznego, ponadto lokalizacja wysypiska zagraża dobrom chronionym mieszkańców, tj. ich zdrowiu i bezpieczeństwu; planowana inwestycja została zakwalifikowana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w § 2 ust. 2 pkt 1, a także § 2 ust. 2 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko; opinie/uzgodnienia wydane zostały na podstawie raportu przygotowanego na zlecenie inwestora; raport na bazie, którego sporządzone są opinie/uzgodnienia zawiera wiele błędów; w raporcie nie uwzględniono oddziaływania przedsięwzięcia na pobliskie zabudowania znajdujące się niecałe 400 m - Tuszyń oraz 700 m Dylów Szlachecki; - obecnie prowadzona wycinka drzew na działkach nr ewid.: 137/1, 138/1 oraz 139/1 obręb Dylów Szlachecki; spowodowała likwidację naturalnej bariery; chroniącej mieszkańców od skutków niekorzystnego oddziaływania składowiska odpadów, jakimi są hałas oraz unoszący się fetor; zwiększenie składowiska spowoduje zwiększenie natężenia ruchu samochodów ciężarowych wożących odpady, które na dzień dzisiejszy jest nie do zaakceptowania, a jedyna droga prowadząca na pobliskie składowisko nie spełnia wymogów bezpieczeństwa i zagraża życiu i zdrowiu mieszkańców; brak jest jakiegokolwiek kontroli organów gminy nad ilością przywożonych odpadów; składowanie odpadów wiąże się z dużym zanieczyszczeniem okolicznych lasów okalających skła-

dowisko, wokół którego znajduje się mnóstwo śmieci; rozbudowa istniejącego składowiska spowoduje zwiększoną emisję odorów, hałasu oraz natężenia ruchu w Dylowie Szlacheckim i mieście Pajęczno; nie zgadzam się na powiększenie wysypiska; realizacja inwestycji przyczyni się do obniżenia wartości nieruchomości; raport został sporządzony nierzetelnie, z pominięciem wielu znaczących faktów, z wieloma uchybieniami oraz błędnymi założeniami, rolą organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach jest znalezienie wszystkich uchybień czego w tej sprawie nie uczyniono, Tego rodzaju inwestycje, o takim zasięgu, winny być zlokalizowane poza zabudowaniami jednorodzinnymi - w znacznej odległości; wszystkie uprawnione organy które zostały poproszone o wydanie opinii bądź wydały postanowienie przychyliły się pozytywnie na realizację przedsięwzięcia; źródłem wiedzy tych organów był wyłącznie raport oddziaływania na środowisko przygotowany/zamówiony na zlecenie inwestora, który jak można wnioskować stał się sędzią we własnej sprawie; dane zawarte w raporcie zawierają archiwalne dane np. zdjęcia drogi sprzed wielu lat oraz podane ilości ciężarówek jakie pojawiają się codziennie na instalacji; żaden z organów wydających opinie, o którą został poproszony nie przeprowadził własnej analizy czynników oddziaływania na środowisko naturalne i okolicznych mieszkańców oraz nie zasięgnął również opinii firmy niezależnej, nikt nie przeprowadził badań gleby, wody, powietrza, ludzi; w oczekiwaniu na decyzje organów liczono na rzetelne zbadanie sprawy, szczególnie na te które w swojej nazwie mają ochronę środowiska; składowisko odpadów w Dylowie A funkcjonuje od 2002 r. jest to inwestycja znacząco wpływającą na środowisko poprzez jego niszczenie; lokalizacja wysypiska/składowiska/instalacji zagraża dobrom chronionym mieszkańców tj. ich zdrowiu i bezpieczeństwu; dodatkowo planowana inwestycja znajduje się w bliskiej odległości od zabudowań jednorodzinnych. Wg raportu jest wskazana wyłącznie jedna najbliższa zabudowa - 362 m; mieszkańcy Dylowa Szlacheckiego codziennie zmagają się z uciążliwościami jakie niesie ze sobą składowanie i transport odpadów na pobliską instalację; w całej okolicy unosi się nieprzyjemny zapach w mniejszym bądź większym natężeniu, hałas i drgania emitowane przez przejeżdżające ciężkie samochody (trzęsą się domy); jedyna droga powiatowa 4536E prowadząca na instalację nie spełnia wymogów technicznych, jest wąska (niepełnowymiarowa), dziurawa i zagraża bezpieczeństwu mieszkańców; dojazd do inwestora samochodami ciężarowymi z odpadami (zestaw ciągnik siodłowy+naczepa do 40t) jest możliwy wyłącznie od strony wsi Dylów Szlachecki po całej jej długości przy której znajdują się domy, gdyż z drogiej strony drogi w miejscowości Marchewki znajduje się za niski wiadukt kolejowy i nie ma możliwości przejazdu. Inwestor nie posiada żadnej innej alternatywnej drogi, skazując mieszkańców na uciążliwości związane z codzienną dużą ilością ciężarówek z odpadami; Gmina Pajęczno pomimo że posiada udziały w spółce nie posiada faktycznej możliwości sprawowania kontroli nad ilością przywożonych odpadów na wysypisko; Prezes Spółki Eko Region na spotkaniu w dniu 21 września 2020 r. z mieszkańcami zaproponował utworzenie grupy interesariuszy, jednak nie dotrzymał słowa, założeniem grupy miała być kontrola i podgląd co się dzieje na instalacji; instalacja wg raportu „leżąca w enklawie pobliskich lasów” nie kończy się na ogrodzeniu, lasy należące w większości do mieszkańców Dylowa Szlacheckiego i Dylowa A usychają, dodatkowo obserwuje się wycinkę drzew, które stanowią

naturalna barierę ochronną; składowanie śmieci poprzez podniesienie rzędnych oraz zmianę układu wjazdu jest wyłącznie sprytnym posunięciem wykorzystującym dotychczasowe pozwolenia zintegrowane; czujemy się oszukani gdyż nie takie były ustalenia odnośnie tej inwestycji; ilość przyjmowanych śmieci i tempo składowania oraz ilości transportu nie są zgodne z podawanymi wartościami o czym wiemy i możemy się przekonać na co dzień; inwestycja ogranicza rozwój sołectwa oraz miasta Pajęczna, gdyż nikt nie chce mieszkać w okolicy wysypiska, a nieruchomości znajdujące się w pobliżu notują spadek wartości; - na podstawie art. 74 Konstytucji RP na władzach publicznych spoczywa konstytucyjny obowiązek ochrony środowiska i przeciwdziałania jego degradacji, zdrowe środowisko jest niezbędne dla dobrostanu człowieka, należy do nadrzędnych wartości konstytucyjnych i zasługuje na szczególną ochronę ze strony władz publicznych.

Odnosząc się do powyższego w pierwszej kolejności należy wskazać, że wszelkie uwagi i wnioski dotyczące sposobu wariantowania inwestycji, wyboru lokalizacji inwestycji i jego elementów, przyjętych rozwiązań projektowych, elementów i zakresu, inwestycji, aspektów ekonomiczno-gospodarczych, sensowności przedsięwzięcia, wpływu na atrakcyjność siedlisk ludzkich i pogorszenie warunków korzystania z dóbr materialnych, a także uwagi dotyczące Spółki i jej ewentualnych zobowiązań wobec mieszkańców, przekraczają kompetencje organów określone przepisami ustawy u.o.ś. w zakresie ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nie są przedmiotem rozpoznania w prowadzonym przez ten organ postępowaniu. Organy administracji są związane treścią wniosku i nie decydują o zakresie przedsięwzięcia, a ich rola polega na określeniu uwarunkowań środowiskowych w celu dotrzymania standardów jakości środowiska. Organy te działają wyłącznie na podstawie w granicach prawa powszechnie obowiązującego i w zakresie kompetencji określonych dla nich w przepisach prawa. Zasadność inwestycji, potrzeba jej realizacji i wola inwestora w tym zakresie nie mieści się w zakresie oceny organów administracji w niniejszym postępowaniu i pozostają bez wpływu na możliwość wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponownie należy przypomnieć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma charakteru uznaniowego, lecz związany i rolą organów administracji w tym postępowaniu jest określenie warunków korzystania ze środowiska przez podmiot zainteresowany realizacją przedsięwzięcia (o ile nie zachodzą opisane wyżej przesłanki wydania decyzji odmownej).

Należy też podkreślić, że planowane przedsięwzięcie nie polega na budowie nowego składowiska odpadów tylko na powiększeniu pojemności (poprzez podwyższenie rzędnych składowania) składowiska istniejącego i funkcjonującego. Rozumiejąc oczywiście składane w toku niniejszego postępowania zastrzeżenia, które wiążą się z charakterem inwestycji i jej odbiorem społecznym należy wyjaśnić, że organy administracji na etapie postępowania środowiskowego nie mogą „zakazać” realizacji przedsięwzięcia, nie mówiąc o „zakazaniu” funkcjonowania istniejącego składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Dylowie A. Organy gminy mogą wywierać wpływ na tego rodzaju przedsięwzięcie w zasadzie wyłącznie w ramach procedury planistycznej przy wykorzystaniu przysługującego im władztwa planistycznego. Jak jednak wyżej wspomniano nie istnieją przepisy prawa miejscowego (miejscowy

plan zagospodarowania przestrzennego, który zakazywałby, bądź ograniczał funkcjonowanie składowiska odpadów).

Ponadto należy wskazać, że:

- gmina nie kontroluje ilości odpadów przewożonych na składowisko odpadów w Dylowie A; podmiot prowadzący instalację działa na podstawie pozwolenia zintegrowanego, w którym określone są normy ilościowe odpadów, które mogą być przez tę instalację zagospodarowane i w tym zakresie kontrolę wykonuje Urząd Marszałkowski w Łodzi, a o ewentualnych nieprawidłowościach w zakresie jakościowym i ilościowym odpadów należy powiadomić wskazany organ względnie właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska,
- planowane przedsięwzięcie nie będzie powodowało zwiększenia ilości odpadów trafiających na składowisko - ilość odpadów przeznaczonych do składowania pozostaje na poziomie dotychczasowym,
- w celu minimalizacji oddziaływania odorowego zobowiązano Spółkę do niemagazynowania odpadów o kodach: 02 03 80, 02 07 80, 19 08 05 przewidzianych do odzysku na składowisku w ramach jego prawidłowej eksploatacji i poddawania ich na bieżąco procesom przetwarzania na składowisku,
- z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie wynika aby realizacja inwestycji przyczyniła się do pogorszenia jakości wody w Pajęcznie, przy założeniu realizacji określonych w decyzji warunków nie będą występowały znaczącego negatywne oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcie jednolite części wód,
- przedsięwzięcie na podstawie § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839) zostało zakwalifikowane jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i z tego właśnie względu było prowadzone postępowanie środowiskowe, taka kwalifikacja przedsięwzięcia nie oznacza jednak niedopuszczalności jego realizacji, czy też nie uzasadnia sama w sobie sprzeciwu wobec realizacji przedsięwzięcia, stanowi ona jedynie o konieczności przeprowadzenia postępowania środowiskowego,
- całe postępowanie środowiskowe, a w tym również opinie/uzgodnienia opierają się na danych zawartych w raporcie środowiskowym, który zgodnie z przepisami u.o.ś. jest sporządzany na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją przedsięwzięcia, jednakże sam raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko posiada szczególną moc dowodową; jego szczególny charakter wynika z kompleksowej oceny przedsięwzięcia i analizy aspektów technologicznych, prawnych, organizacyjnych oraz logistycznych jego funkcjonowania w powiązaniu ze sobą; do podważenia danych wynikających z raportu nie jest wystarczające zwykłe zaprzeczenie jego treści, lecz przedstawienie stosownego dokumentu sporządzonego przez osobę posiadającą wiedzę fachową z zakresu ochrony środowiska (por wyrok NSA z dnia 12 września 2019 r., sygn. akt II OSK 2540/17, LEX nr 2739762), w toku postępowania raport był weryfikowany a Spółka wzywana do składania wyjaśnień i uzupełnień, żadna ze stron postępowania nie przedłożyła natomiast kontrraportu, który podważałby dane wynikające z raportu - jak wskazano nie jest wystarczającym zwykłe zaprzeczenie treści ra-

portu; raport wraz z jego uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 66 ustawy u.o.ś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a ponadto w toku prowadzonego postępowania uzyskano niezbędne uzgodnienia i opinie pochodzące od organów specjalistycznych, które nie stwierdziły podstaw do odmowy uzgodnienia decyzji względnie wyrażenia opinii negatywnej o możliwości jej realizacji,

- raport uwzględnia oddziaływania na najbliższe położone zabudowania mieszkalne, przeprowadzone analizy nie wykazały przekroczeń norm akustycznych, natomiast w zakresie oddziaływań dla których brak jest norm określonych prawem, czyli w szczególności norm odorowych nałożono obowiązek stosowania rozwiązań minimalizujących to oddziaływanie,

- wycinka drzew na działkach nr ewid. 137/138/1 i 139/1 obręb Dylów Szlachecki nie ma związku z planowanym przedsięwzięciem,

- planowana inwestycja nie zwiększy ruchu pojazdów bowiem nie ulega zmianie dopuszczalna maksymalna ilość odpadów, ponadto przedsięwzięcie dotyczy działającego składowiska, na które cały czas odbywa się transport odpadów,

- zgodnie z § 13 rozporządzenia Ministra Środowiska z 20 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r., poz. 1902) eksploatacja składowiska odpadów winna zapewniać przeciwdziałanie rozwiewaniu odpadów; jak wynika z wyjaśnień zawartych w raporcie w celu przeciwdziałania rozwiewaniu odpadów Spółka stosuje na składowisku siatki wychwytowe, a ponadto praktykowanym jest systematyczne sprzątanie zakładu z luźnych, lekkich frakcji odpadów, tak aby nie zostały one rozwiane poza teren zakładu; skuteczność stosowania tych rozwiązań nie podlega ocenie w niniejszym postępowaniu,

- realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z zajęciem nowych obszarów, składowisko pozostaje na takim samym obszarze jak dotychczas,

- za stan drogi publicznej odpowiada zarządca drogi - w wypadku drogi powiatowej 4536E Zarząd Powiatu Pajęczańskiego, stan tej drogi pozostaje bez wpływu na możliwość realizacji przedsięwzięcia,

- realizacja przedsięwzięcia nie wiąże się z koniecznością wycinki drzew, ewentualne wycinki drzew (lasów) położonych w sąsiedztwie składowiska pozostają w gestii ich właścicieli,

- o wszelkich nieprawidłowościach dotyczących pracy składowiska odpadów osoby posiadające stosowną wiedzę winny informować organ udzielający pozwolenia zintegrowanego względnie organ inspekcji ochrony środowiska,

- art. 74 Konstytucji RP nie może stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej, przejawem realizacji zadań w zakresie dbałości o środowisko nałożonych na organy administracji publicznej jest określenie warunków korzystania ze środowiska decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Prócz uwag i wniosków złożonych w toku procedury przewidzianej w art. 79 ust. 1 u.o.ś. w toku postępowania sprzeciw (jednobrzmiący) wobec realizacji przedsięwzięcia wyraziły również osoby będące stronami postępowania. Zarzucono, że podwyższenie rzędnych składowiska spowoduje podniesienie istniejącej wysokości kwatery ponad korony drzew, które stanowią naturalną barierę ochronną dla zdrowia miesz-

kańców. Podwyższenie hałdy składowiska spowoduje bezpośrednie narażanie na wdychanie wraz z przemieszczającym się powietrzem szkodliwych substancji. Zwrócono uwagę na przedostawanie się drobnych odpadów poza teren składowiska. Uciążliwości te powodują ograniczenie możliwości korzystania z leśnych działek stanowiących własność stron postępowania. Nastąpiło pogorszenie stanu istniejącego drzewostanu. Występują także uciążliwości związane z transportem odpadów przewożonych na składowisko, w tym niszczenie drogi.

Opisane sprzeczki poruszają kwestie zgłoszone już wcześniej przez osoby biorące w procedurze udziału społeczeństwa w postępowaniu, a zatem należy podtrzymać udzielone w związku z nimi wyjaśnienia.

W ocenie tut. Kolegium koniecznym było uchylenie zaskarżonej decyzji na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. rozstrzygnięcie co do meritum sprawy poprzez ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia planowanego przez Spółkę, gdyż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był kompletny i pozwalał na podjęcie takiego rozstrzygnięcia.

P o u c z e n i e:

1. Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Strona może wnieść na nią skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, w terminie 30 dni od jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu.
2. Wpis stały od skargi wynosi 200,00 zł.
3. Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości ww. sądu, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego.

Otrzymują:

1. „EKO-REGION” Sp. z o.o.
w Bełchatowie
2. pozostałe strony w trybie
art. 74 ust. 3 u.o.ś.
w zw. z art. 49 k.p.a.
3. Burmistrz Pajęczna
4. a/a

Skład orzekający Kolegium:

-
K. Walczak - przewodniczący składu
-
A. Sagan-Sobczak - członek składu
-
M. Wieczorek - członek składu

Załącznik:

- Charakterystyka przedsięwzięcia

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu z siedzibą Pl. Wojewódzki 3, 98-200 Sieradz.
2. Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych, w związku z art. 6 ust. 1 lit. c i art. 9 ust. 1 lit. g RODO.
4. Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
5. Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
6. Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
7. Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/ Pana dotyczących narusza przepisy RODO.
8. Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym przepisami powszechnie obowiązującymi jest obligatoryjne.
9. Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
10. Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.